

Planul de electrificare a Republicii Populare Române*)

Sedința plenară a C.G. al P.M.R. din 26 Octombrie 1950 a aprobat în unanimitate planul de electrificare a țării — eveniment de o deosebită însemnată în viața poporului nostru.

Chiar imediat după publicarea în presă a planului de electrificare, oamenii muncii și-au exprimat cu adâncă emoție bucuria de a trăi în aceste zile mărețe pentru Patria noastră. În nenumăratele scrisori adresate ziarelor, ei își exprimau mândria, nădejdea lor de viitor și încrederea în marile capacități creatoare ale poporului nostru pe care le-a trezit în ei planul de electrificare a țării. În fața ochilor fiecărei cetățean al țării noastre s'a deschis o grandioasă perspectivă a dezvoltării socialiste a țării.

Călăuză de neprețuit în elaborarea planului de electrificare a țării a fost pentru partidul nostru geniala concepție leninist-stalinistă asupra rolului electrificării în construirea socialismului și comunismului, ca și glorioasă experiență practică a electrificării U.R.S.S. Mariile construcții ale comunismului — giganticele hidrocentrale dela Kuibisev, Stalingrad și Kahovka, principalul canal turcmen și canalele din Sudul Ucrainei și Nordul Crimeei, pe care le făurise oamenii sovietici — au constituit pentru noi un puternic imbold de a porni pe această cale. Se adevărește astfel geniala previziune a lui Lenin, care cu 30 de ani în urmă a spus: „dacă Rusia va fi acoperită de o rețea de centrale electrice și de puternice utilaje tehnice, atunci construcția noastră economică comunistă va deveni o pilă pentru viitoarea Europă socialistă și Asia socialistă”.

Peste 300 de oameni de știință, specialiști și tehnicieni au lucrat sub îndrumarea Comitetului Central al partidului la acest plan. El a fost dezbătut timp de 5 zile la sesiunea largită a Academiei R.P.R. cu participarea activă a numeroși academicieni, profesori universitari, profesori ai Institutelor de cercetări științifice, ingineri și tehnicieni din producție, care au adus o prețioasă contribuție la îmbogățirea lui.

Electrificarea țării era imperios cerută de însăși construcția noastră socialistă. De pe acum industria noastră suferă gâturi din cauza lipsei de energie electrică, iar fiecare pas înainte în dezvoltarea industriei socialiste și în mecanizarea agriculturii este frânt de lipsa de energie electrică. Producția industrială, care în decursul primului nostru plan cincinal (1951-1955) va trebui să crească de două ori față de 1950, este legată nemijlocit de asigurarea din vreme a unei puternice dezvoltări a producției noastre energetice.

Situația actuală a alimentării cu energie electrică în R.P.R. se caracterizează prin faptul că centralele noastre electrice au o putere instalată utilizabilă de numai 600.000 kw., exploatarea fiind neeconomică, înegală dela o regiune la alta și bazată pe folosirea combustibililor celor mai prețioși pentru economia națională: produse petrolifere, gaze naturale și cărbuni superiori. Starea de inapoiere în răspândirea electrificării pe cuprinsul țării, pe care a lăsat-o moștenire regimul burghez-moșieresc, se explică deasemenea prin scurtimea rețelei pentru transportul energiei electrice, ceace a făcut ca regiunile ale țării ca Moldova, Dobrogea, Oltenia să se găsească într-o stare de accentuată inapoiere economică și culturală. Un adevărat rechinătoriu împotriva vechiului regim burghez-moșieresc îl constituie o statistică din 1941 care arată că populația din satele deservite cu energie electrică reprezenta doar 6% din populația întregii țări.

Față de situația actuală a alimentării cu energie electrică a țării și bazându-ne pe bogatele cursuri de ape și zăcămintele de ligniți, planul de electrificare prevede o serie de însemnate construcții energetice pentru prima etapă de 10 ani, parte integrantă a primelor două planuri cincinale ale R.P.R. Primul obiectiv al acestei etape este instalarea și punerea în funcție de centrale electrice noi și dezvoltarea unor centrale existente, ceace va ridica puterea to-

fală instalată în 1960 la 2.600.000 kw. Aceasta înseamnă că regimul de democrație populară va realiza în numai 10 ani o putere instalată de trei ori și ceva mai mare decât a fost în stare burgheză română să realizeze timp de 60 de ani.

Planul lucrărilor pentru construirea a 13 centrale termoelectrice, a 24 de centrale hidroelectrice, desvoltarea unor centrale existente și construirea unor centrale mai mici pe lângă industrie, precum și a unor microcentrale necesare electrificării satelor. În același timp va fi considerabil îmbunătățită tehnica transporturilor de energie și legăturilor dintre centrale, trecându-se treptat la folosirea combustibililor ieftini și a deșeurilor de cărbune.

Centralele electrice vor exercita o puternică înrăurire asupra dezvoltării tuturor regiunilor țării. Astfel, de pildă, marea centrală hidroelectrică de pe Bistrița, principală lucrare a planului de electrificare, purtând numele lui Vladimir Ilici Lenin, va avea o putere de 210.000 kw., adică a treia parte din cât avem astăzi în total în țară. Puternicele ei turbine vor produce 430.000.000 kw-ore anual pentru alimentarea industriilor existente și celor nou construite în cadrul planului cincinal.

Barajul dela Izvorul Muntelui și lacul de acumulare legat de centrala „V. I. Lenin” vor permite irigarea unor suprafețe de circa 300.000 ha, din Sudul Moldovei și Nordul Bărăganului, amenajarea navigației pe râul Siret între Galați și Bacău, evitarea inundațiilor provocate de Bistrița, reabilitarea pentru cultură a zonei inundabile a Bistriței și a Siretului inferior. Hidrocentrala „V. I. Lenin” va ridica nivelul industrial agricol și social al Moldovei, făcând să înflorească această regiune, condamnată la sărăcie de către capitaliști și moșieri.

Planul lucrărilor de electrificare acordă o atenție deosebită electrificării satelor. În cursul primului plan cincinal se prevede introducerea energiei electrice în circa 2.000 de sate, alimentarea cu energie electrică a S.M.T.-urilor, a gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor agricole colective. Folosirea electricității în gospodăriile agricole colective și dezvoltarea mecanizării lor vor constitui pentru țărani săraci și mijlocași un argument puternic în favoarea marilor avantaje ale trecerii la agricultura socialistă.

Un rol însemnat în electrificarea satelor revine Săturilor Populare — organele locale ale puterii de stat — pe care le vom alege la 3 Decembrie. Prin folosirea resurselor locale și a inițiativelor locale, prin mobilizarea maselor de țărani muncitori, ele vor putea aduce o contribuție hotărâtoare operii de electrificare.

Realizarea planului de electrificare necesită crearea unei baze proprii industriale pentru producerea mașinilor electrice și a aparatelor respective. Uniunea Sovietică ne dă și pe acest tărâm un sprijin considerabil, care constă în întocmire de proiecte, în ajutor tehnic și furnizare de utilaj necesar construirii fabricilor și în pregătirea în U.R.S.S. a unor cadre de specialiști necesari electrificării.

Cea mai însemnată parte din utilaj și mașini va trebui însă produsă în țară. Practic n'a existat înainte în țara noastră o industrie de mașini electrice. Prin ceace am creat și vom crea în primul cincinal, țara noastră va avea o puternică industrie de mașini. Industria noastră electrotehnică luând o mare dezvoltare. Unele din aceste întreprinderi vor începe să lucreze în 1951.

În vederea pregătirii marelui număr de muncitori calificați, de tehnicieni și ingineri necesari electrificării, au fost create școli tehnice noi și va fi deschis Institutul energetic din București. Marile centrale electrice și liniile de transport vor necesita investiții de 175 de miliarde. Aceste investiții urmează să fie amortizate numai din vânzarea energiei produsă în 18 ani și jumătate, cu toate că prețul energiei electrice se va reduce față de cel actual aproape la jumătate. Aceste cifre nu dau decât o imagine incompletă a uriașelor avantaje care vor rezulta pentru economia țării

(Continuare în pag. 6-a, col. 1-3)

Muncitoria

ORGAN CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

SERIA III ANUL XIX Nr. 1898   6 PAGINI 4 LEI   Duminică 26 Noiembrie 1950

Toată țara se pregătește de alegeri

In cinstea alegerilor de deputați pentru Sfatul Popular, tovarăsa Zaharia Elena, dela fabrica de șturți „Donca Simo” din Capitală, a trecut să lucreze dela 6 la 8 războaie simple, dând astfel mai multă pânză de bună calitate. Iată-o pe tovarăsa la una din mașinile pe care le conduce.

Își depășesc angajamentele

Muncitorii și tehnicienii uzinei „Vasile Roaită” din Capitală obțin noi succese în producția de produse în cinstea zilei de 3 Decembrie. La secția lanțuri, muncitorii Rahoveanu Constanța, Păușescu Varvara, Sprâncău Ecaterina și Stan Elena, care au trecut de curând să lucreze la câte 3 strunguri automate „Index”, își depășesc regulat programele de producție. În ultimele zile, tovarăsa Rahoveanu Constanța și-a depășit programul de producție cu 50%, iar Păușescu Varvara cu 23%.

Muncitorii și tehnicienii dela fabrica „Dorobanțul” dau produse în contul anului viitor

Muncitorii și tehnicienii dela fabrica „Dorobanțul” din Ploiești depășesc larg întrecerea socială în producția de produse în cinstea alegerilor de deputați în Sfatul Popular. Ei au reușit ca până în seara zilei de 22 Noiembrie să termine planul de producție ce le revenea pe anul 1950. Din ziua de 23 Noiembrie fabrica „Dorobanțul” dă produse în contul primului

Fiecare alegător să cunoască sediul secției unde va vota!

Începând din ziua de 18 Noiembrie, în întreaga țară se afișează publicații ale Comitetelor Provizorii, în care se arată la ce secții de votare vor vota alegătorii din fiecare circumscripție electorală. Este de cea mai mare importanță pentru buna desfășurare a alegerilor din 3 Decembrie, ca fiecare alegător să știe precis de votare de votare și în ce loc va trebui să se prezinte la 3 Decembrie pentru a vota. Comitetele Provizorii și misiunile electorale, agitatorii și colectivele dela Casele Alegătorului, trebuie, deaceia, să folosească cele mai variate forme de agitație în acest scop. Afișarea publicațiilor trebuie făcută cu grijă și la locuri vizibile, la centrele de eliberare a certificatelor de alegător, ca și pe străzi și în locurile aglomerate. Este necesar ca în fiecare circumscripție electorală să fie afișate extrase din publicații, în care să se indice cu litere mari adresa secției de votare de care aparține circumscripția respectivă. Săgeții indicatoare spre secțiile de votare și gazetele de stradă trebuie deasemenea să atragă de pe acum atenția cetățenilor asupra sediilor secțiilor de votare.

Agitatorii trebuie să afle primii sediile secțiilor de votare unde vor vota cetățenii din străzile de răspund pentru munca de agitație. Repartiții pe secțiile de votare, agitatorii trebuie să cuprindă pe toți alegătorii din raza secției. Agitatori, facți în așa fel încât să nu rămână alegător care să nu fie pe deplin lămurit asupra locului unde va vota și asupra tehnicii votării! Cetățenii, citiți cu atenție publicațiile Comitetului Provizoriu de care aparțin, aflați din vreme sediul secției unde la 3 Decembrie veți da cu încredere votul vostru candidaților Frontului Democrației Populare!

Si-au ridicat certificatele de alegător

DEVA (dela corespondentul nostru). Într-o serie de comune din regiunea Hunedoara ca: Vața de Jos, Tomești, Baia de Criș, Târsăel din raionul Brad; Soimus, Buruien din raionul Deva; Cristur, Toplița din raionul Hunedoara și altele, toți alegătorii și-au ridicat certificatele. Printre primii care s'au prezentat la ridicarea certificatelor de alegător din orașul Brad au fost studenții Institutului Minier.

Distribuirea certificatelor de alegător în raionul Drăgănești

ROȘIORII DE VEDE (dela corespondentul nostru). Datorită unei bune organizări a muncii, distribuția certificatelor de alegător în raionul Drăgănești se desfășoară într-un ritm viu. Astfel, din cei 37.840 cetățeni cu drept de vot din întregul raion, până în seara zilei de 22 Noiembrie, și-au ridicat certificatele 18.601 alegători. Acolo unde munca de agitație a fost dusă în mod temeinic, s'au obținut succese în-

Alegătorii vorbesc cu candidatul lor despre nevoile orașului

CONSTANȚA (dela corespondentul nostru). Se înalță deabinelea. La Casa Alegătorului Nr. 1 din Medgidia, peste 100 alegători ai circumscripției electorale Nr. 81 s'au adunat pentru a sta de vorbă cu Rezinenco Alexandru, prim-secretar al Comitetului regional de partid — Constanța, candidatul lor pentru Sfatul Popular regional. Cetățenii s'au întreprind îndelung cu candidatul lor în special în problema electrificării orașului, căci uzina existentă în Medgidia nu poate alimenta suficient nici întreprinderile și instituțiile locale, nici locuințele cetățenilor. Candidații a arătat că până la

închiderea alimentarea cu apă a orașului. Tov. Rezinenco a arătat că și în această direcție s'au luat măsuri pentru instalarea unei noi stații de autopompă. „Nu va trece mult, mai ales dacă o să punem cu toții umărul, și vom realiza aceste lucrări”. Învățătoarea Tulpan Valeria și Ciobanu Alexandrina s'au interesat despre posibilitățile de construire a unor noi locuri de școală, despre mărirea capacității casei de naștere, înființarea unui cămin de zi și a unei creșe. O bună parte din alegătorii care au luat parte la discuții au venit cu propuneri concrete, pentru rezolvarea tuturor acestor probleme.

In țara noastră milioane și milioane de oameni ai muncii au cucerit cele mai largi libertăți cetățenești și au dobândit dreptul și putința de a lua parte la gospodărirea treburilor obștești, de a trimite reprezentanți liber aleși din mijlocul lor în organele de conducere ale Statului.

(Din Chemarea C.C. al P.M.R. către toți alegătorii)

Componenta Biroului Consiliului Mondial al Păcii

VARȘOVIA 24 (Agerpres). TASS transmise: La 23 Noiembrie a avut loc la Varșovia prima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii ales de către cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității următorilor comunicat: Consiliul Mondial al Păcii, ales de către cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, s'a întrunit în prima sa sesiune la Varșovia, la 23 Noiembrie. Consiliul a procedat la alegerea Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Au fost alese în Birou următoarele persoane: Joliot-Curie — președinte; Pietro Nenni (Italia), Eugénie Cotton (Franța), J. Fletcher (U.S.A.), A. Fadeev (U.R.S.S.), Kuo Mo Jo (R.P. Chineză), prof. J. Bernal (Marea Britanie), generalul Lazaro Cardenas (Mexic), Arthur Lundkvist (Suedia), L. Infeld (R. Polonă), Gabriel D'Arbousier (Africa) — vicepreședinți; Yves Farge (Franța) — d-na Sun Yat Sen (R.P. Chineză), d-na Branca Fialho (Brazilia), Ellen Kleditsch (Norvegia), Jessie Street (Australia), Louis Saillant (Franța), Ilya Ehrenburg (U.R.S.S.), J. Mukarovski (R. Cehoslovacă), Powell (Marea Britanie), Jose Giral (Spania), Dr. Cosambi (India) — membri; Jean Laiffite — secretar general; G. Fenoaltea (Italia), Gilbert de Chambrun (Franța), reverendul John Darr (U.S.A.), P. V. Guliaev (U.R.S.S.), Emi Hsiao (R.P. Chineză), Palame de Borsari (Brazilia), Ivor Montagu (Marea Britanie) — secretari. Consiliul Mondial al Păcii a însărcinat secretariatul să asigure publicarea rapidă a tuturor hotărârilor și documentelor celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii dela Varșovia.

Oamenii muncii din R. P. R. susțin prin fapte hotărârile Congresului dela Varșovia

Cu deosebită emoție a luat cunoștință poporul român de hotărârile istorice adoptate de cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, Marea noastră adunare a popoarelor, care a avut loc la Varșovia, a arătat concret ceace trebuie făcut pentru stabilirea și menținerea păcii. Oamenii cinstiți, iubitorii de pace din țara noastră, sunt hotărâți să traducă în fapt programul adoptat de Congres.

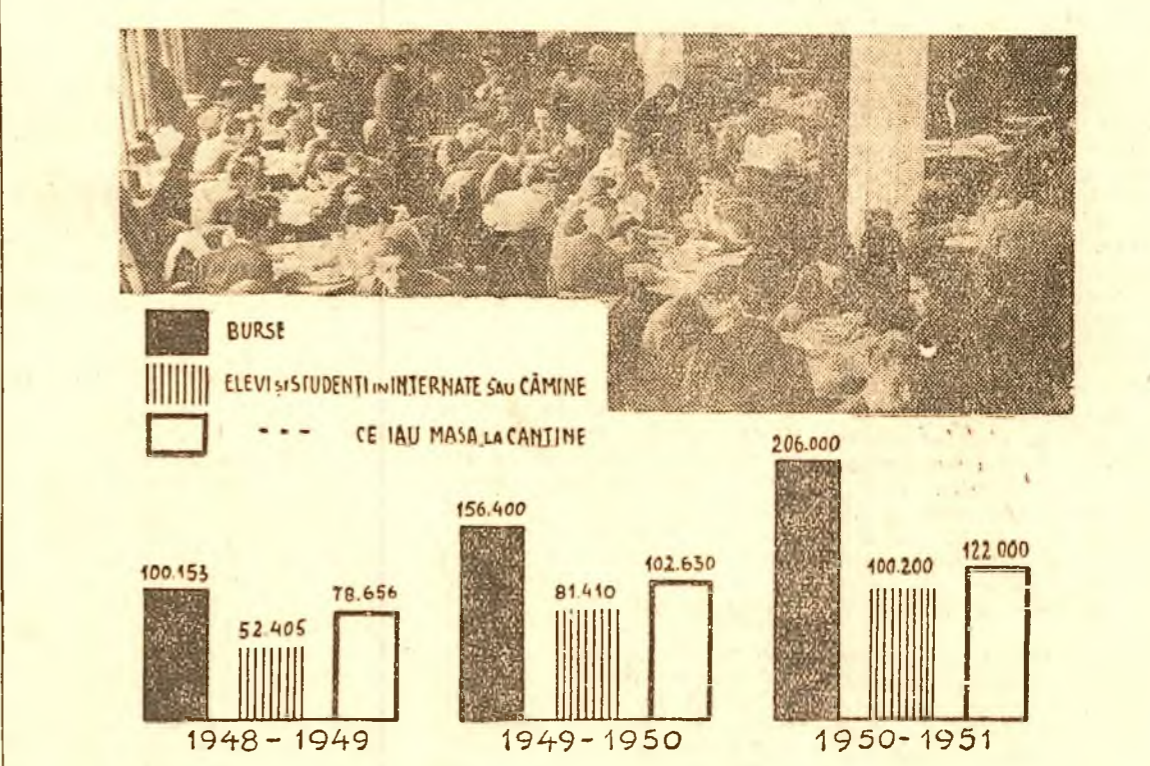
În curtea uzinelor „Vasile Roaită”, o placardă mare alungește privirile celor care intră: „Noi muncitorii din uzinele „Vasile Roaită”, cerem întiericere, necondiționată a armei atomice, ca armă de îngrozire și exterminare a oamenilor. Considerăm că guvernul care va folosi primul arma atomică împotriva vreunei țări va comite o crimă împotriva omeneirii și trebuie să fie considerat criminal de război”.

Aceste cuvinte s'au întipărit adânc în inimile muncitorilor dela uzinele „Vasile Roaită”, care, alături de toți oamenii cinstiți din țara noastră au semnat hotărârii Apelului dela Stockholm. Manifestul lansat de cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii către popoarele lumii, pe care l-au citit ieri înainte de începerea lucrului, l-a înflăcărat și mai mult pe tinerii muncitori din brigada I-a U.T.M. Ei au reușit să depășească cu mult sarcina zilnică de program.

Plecarea delegației U. T. M. la sesiunea Consiliului F. M. T. D.

Miercuri seară a părăsit Capitala îndreptându-se spre Viena delegația U.T.M. la sesiunea Consiliului F.M.T.D. alcătuită din tovarășii: Gheorghe Florescu, membru al C.C. al P.M.R., prim secre-

Se îmbunătățesc necontenit condițiile de învățatură ale elevilor și studenților

Partidul și Guvernul acordă o deosebită grijă și atenție pregătirii științifice și tehnice a cadrelor noi, necesare necontenit dezvoltării a industriei, agriculturii, învățământului, literaturii și artei din țara noastră. Numeroasele școli elementare și medii și institutele de învățământ superior sunt larg deschise fiilor și fiicelor oamenilor muncii, care sub regimul burghez-moșieresc erau ușuri dănuțind departe de învățatură. Pentru a crea condiții tot mai bune de trai și de învățământ elevilor și studenților, regimul nostru de democrație populară acordă meru tot mai multe burse. După cum arată și graful de mai sus, în anul școlar 1950-51 au fost acordate 206.000 burse. Chemarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român către toți alegătorii arată că toți copiii de vârstă școlară vor fi cuprinși în școli în cursul primului nostru plan cincinal, numărul studenților va crește cu 40%, se vor ridica mari institute de cercetări științifice etc. Săturile Populare pe care le va alege poporul nostru muncitor la 3 Decembrie vor contribui la înființarea acestor minunate prevederi, dând un nou avânt muncii de creștere și de educare a viitoarelor cadre, necesare îndeplinirii Planurilor noastre Cincinale și a mărețului Plan de electrificare a țării.

*) Articol publicat în „Pentru pace tracică, pentru democrație populară” Nr. 47 (107).

Lichidarea stocurilor din uzine

de Nadasi Arcadie

Director General al Direcțiilor Generale de Aprovizionare și Repartiție din Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice

Printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri, Direcțiile Generale de Aprovizionare și Repartiție de pe lângă departamentele economice au fost însărcinate să prelucureze, să prelucureze și să distribuie produsele necesare în întreprinderi, pește necesarul și normele stabilite.

Prin operația de prelucrare a materialelor peste normativ, se dă posibilitatea întreprinderilor să se degajeze de stocuri inutile, să-și facă un fond de rulment viu, activ și în același timp pot fi ajutate numeroase fabrici și uzine să-și poată îndeplini planul de producție. Economia generală a țării are deasemenea de câștigat prin această operație, deoarece intrarea în circuitul de producție a unor materiale fără produse va însemna mai multe produse, mai puține credite, deci o contribuție din plin la creșterea bunăstării a celor ce muncesc.

Cele mai multe din conducerea întreprinderilor au înțeles însemnătatea deosebită de care o are pentru economia noastră națională această hotărâre a Guvernului. În aceste întreprinderi, delegații, însărcinați de către Direcția Generală de Aprovizionare și Repartiție din Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice cu prelucrare a acestor materiale, au început îndestulor în muncă.

La Combinatul Siderurgic Huoedora, la „Industria Sărmei” Căminia Turzii, la „Oțelul Rosu”, „Clocanul” și „Industria Sărmei” Brăila operațiunile de prelucrare a stocurilor inutile de materiale sunt deosebit de bune și satisfăcătoare. În unele cazuri, vor fi reduse în acest fel circulațiile economice cantități importante de materii prime, materiale și produse de tot felul care zăceau fără folos în magaziiile acestor întreprinderi, grevând fondurile destinate producției.

Cu prilejul acestor operațiuni, au fost găsite în magaziiile unor întreprinderi și cantități de piese, oțeluri de calitate și materiale tehnice neutilizate, în timp ce alte fabrici și uzine aveau lipsă de asemenea materiale. La Combinatul Brad, de pildă, s-a găsit o cantitate de 8000 kg. cupru electrolitic care a fost repartizat imediat uzinelor „Laminorul” din Capitală, care nu-și puteau realiza planul din pricină că le lipsea acest material. Deasemenea, la uzinele Sadu-Gorj s-au găsit în magazii cantități însemnate de aluminiu în blocuri și antimoniu, de care alte întreprinderi aveau nevoie mare. La uzinele „23 August” s-a preluat o cantitate de 300 tone de coș de turnătorie care depășea nevoile acestor uzine, putându-se veni astfel în ajutorul altor fabrici, care aveau nevoie de acest coș pentru producția curentă.

Sunt însă conducătorii de întreprinderi care nu acordă importanță cuvenită operațiilor de prelucrare a materialelor, care le prisosesc, dovădind prin ace-

Recital festiv al artiștilor sovietici la Teatrul Giulești

Sub auspiciile Consiliului General ARLUS și Comitetului pentru Artă, Vineri seară a avut loc în sala Teatrului Giulești un recital festiv dat de artiștii sovietici M.O. Reizen, solist al Operei Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., artist al poporului al U.R.S.S., artist al poporului al U.R.S.S., de două ori laureat al Premiului Stalin; N. A. Kazneva, artistă a poporului al U.R.S.S., solistă a Comitetului de Radio, laureată a Premiului Stalin; I. Tihomirova, solistă de balet la Teatrul Mare Academic de Stat al U.R.S.S., laureată a Premiului Stalin; A. Messerer, solist de balet la Teatrul Mare Academic de Stat al U.R.S.S., artist emerit al R.S.F.S.R., de două ori laureat al Premiului Stalin; T. Nikolaeva, laureată a concursului Festivalului Mondial al Tineretului Democrat la Budapesta, laureată a concursului internațional de Leipzig pentru premiul Bach; M. Ișavli, laureată a concursului internațional al violoniștilor de la Praga; Jan Kubelik; M. Rostropovici, laureat al concursului unional al muzicanților instrumentiști, laureat al concursurilor ce au avut loc

Din fiecare cuvânt al Manifestului să facem o armă de luptă pentru pace!

Tovarăși,

Impreună cu tovarășii mei de muncă am urmărit cu mult interes dezbaterile celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, ce s-a ținut în Polonia. Am văzut cum, în ciuda gurașilor laburisti, care din ordinul stăpânilor lor dela Washington au interzis de fapt țineria Congresului la Sheffield, glasul sutelor de milioane de oameni care luptă pentru pace a răsunat — prin reprezentanții lor — mai puternic ca niciodată.

Există oare un singur om cinstit a cărui inimă să nu se umple de nădejdi noi de pace cînd Manifestul către poazele lumii? Există oare om cinstit pe lume care să nu se bucure din tot sufletul la vestea constituirii Consiliului Mondial al Păcii? Eu unul cred că nu!

Congresul ce s-a ținut la Varșovia îmi dă convingerea fermă că cei ce iubesc pacea — și ei sunt sute de milioane — sunt în stare, prin lupta lor, să împiedice deslănțuirea vietei războiului.

Manifestul către poazele lumii arată în mod limpede calea pe care trebuie să o urmeze omenirea pentru asigurarea unei păci trainice. Către minunate sunt cuvintele cuprinse în el! Ideile din Manifest sunt gândurile înțelepte ale omenirii. Cuvintele lui par să fie rupte din inima noastră, a oamenilor simpli dornici de o viață liniștită și paică.

Pe lângă ideile nobile cuprinse în programul de luptă al partizanilor păcii, planurile războinice ale imperialismului american și englezi care pun în pericol viața oamenilor și realizările culturii umane ne arată în toată înșiricia lor.

Pentru cunoașterea tehnicii votării

Cititori ai ziarului nostru ne pun întrebări în legătură cu modul cum se va vota la 3 Decembrie. Pentru clarificarea lor deplină le recomandăm să citească pagina „Cum se va vota la 3 Decembrie” apărută în „Scanteia” Nr. 1892 precum și în broșură separată, editată de Frontul Democratice Populare.

Ansamblul C. G. M. sprijină campania electorală

In cadrul campaniei electorale, membrii secției de proză ai Ansamblului de Căntece și Jocuri al Confederației Generale a Muncitorilor din fabrici, uzine și instituții scenete „Alegerile lui Ciubuc”

Până în prezent scena a fost reprezentată la clubul P. T. T. Sindicatului salariaților din Invățământ, clubul fabricii „7 Noiembrie”.

Astăzi la ora 5 scena „Alegerile lui Ciubuc” se va prezenta la clubul „Grijivă Roșie”.

Să terminăm grabnic arăturile de toamnă!

Incheierea campaniei însărmăntărilor de toamnă nu înseamnă că muncile agricole s'au terminat. Dimpotrivă, în această perioadă cât timpul este încă prielnic, trebuie făcute nănzări la serie de lucrări agricole care hotărăsc sporirea considerabilă a recoltei în anul ce vine — anul primului nostru Plan Cincinal. In cadrul acestor lucrări, arăturile de toamnă ocupă locul cel mai important. Arătura de toamnă face ca pământul să primească și să păstreze mai ușor apa provenită din ploii și din topeia zăpezilor, asigurând astfel pentru culturile de primăvară un însemnat spor de umezeală, care la rândul său asigură sporiri mari de recoltă.

Arătura de toamnă al terenurilor ce vor fi cultivate în primăvară contribuie așadar în mod hotărîtor la obținerea unor sporuri însemnate de recoltă la o serie de culturi de mare importanță pentru economia națională, cum ar fi de pildă: porumbul, cartofii, florea soarelui, bumbacul, păioasele de primăvară, etc.

Deși într-o serie de regiuni ca de pildă în regiunile Stalin, Prahova, Huoedora, Bihor sau Severin, lucrările de ogorit de toamnă sunt înaintate, totuși ritmul lucrărilor pe întreaga țară este lent. Aceasta dovedește că organele de partid și de stat dintr-o serie de regiuni și raioane au subapreciat importanța deosebită a arăturilor de toamnă, și că ele au depus eforturi cu totul insuficiente pentru îndeplinirea acestei sarcini. Sunt în special o serie de regiuni unde situația arăturilor de toamnă arată în mod deosebit o atitudine de neîngăduire delăsare din partea organelor de partid și de stat. Astfel se prezintă de pildă situația în regiunile Teleorman, Buzău, Bărlad, Galați, Ialomița, Constanța care n'au îndeplinit până la 23 Noiembrie decât 30% — 43% din prevederile planului de arături de toamnă.

Organizațiile de partid și organele de stat trebuie să mobilizeze masele largi ale țării muncitoare, pentru folosirea completă a atelelor și tractoarelor în vederea îndeplinirii în cel mai scurt timp a planului arăturilor de toamnă. Campania electorală pentru alegerile de deputați în Săturile Populare trebuie să fie un stimul pentru mobilizarea țărănimii muncitoare, a tehnicienilor agricoli, a tractoriștilor și a tuturor oamenilor muncii din sectorul agricol, în vederea îndeplinirii planului arăturilor de toamnă. Membrii de partid, candidații din sate și agitatori, să fie primii care să-și arate pămînturile, dănd astfel exemplu celorlalți țărani muncitori! In îndeplinirea completă a planului organelor de toamnă — lucrare importantă pentru pregătirea unei recolte bogate în anul viitor — să fie una din realizările care oase oameni muncii dela sate întâmpină ziua de 3 Decembrie, ziua alegerilor de deputați în Săturile Populare!

Mai multă grijă pentru cursurile de calificare dela mina „Pescăreasa”

Sunt lucrătorii electrician la mina „Pescăreasa” din Schitu Golești, regiunea Argeș, și am urmărit cursul de calificare de tehnicieni metalurgiști gr. I, secția electrotehnică.

Lețiile de specialitate (mecanică și electrotehnică) ca și cele de tehnologia materialelor au fost bine predate, pe înțelesul nostru și s'a căutat ca fiecare problemă să fie bine lămurită înainte de a trece mai departe.

Însă conducerea școlii noastre a avut și lipsuri despre care vreau să scriu. Lețiile de matematică și de educație politică s'au ținut într-un mod neorganizat și numai de câte-va ori. Tovarășii care lucrează pe schimburi în mină nu au fost programați să lucreze numai în schimbul I și III pentru a putea participa regulat la cursuri. Deși s'a cerut în-

sistent încadrarea acestor tovarăși în schimburile I și III, nu s'a luat nicio măsură Din această cauză, mulți au fost siliiți să părădă cam o treime din lețiile predate. În afară de aceasta, nu s'a dat posibilitate tuturor elevilor să aprobe practic cunoștințele căpătate. După ce tovarășii au absolvit examenul de calificare, nu au fost trecuți toți la muncile responsabilizate calificării lor profesionale. Conducerea școlii și conducerea șantiierului trebuie să ia măsuri ca aceste lipsuri să nu se mai repete și la noua serie care va urma cursurile de calificare pentru ca să se poată pregăti cadre cât mai bune necesare Planului Cincinal și electrificării țării.

Broșuri noi apărute: EDITURA PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

- Miron Constantinescu: Introducere la cursul de materialism dialectic și materialism istoric.
- Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și organizatorul luptei pentru construirea socialismului în țara noastră (Leția 7-a pentru cursurile serale de partid dela orașe).
- Industrializarea socialistă a U. R. S. S. (leția 8-a pentru cursurile serale de partid dela orașe).
- Colectivizarea agriculturii în U. R. S. S. Agricultură colhoznică, cea mai înaintată agricultură din lume. (Leția 9-a pentru cursurile serale de partid dela orașe).
- Vaticanul, unealtă josnică a ațățătorilor la război.
- Pentru asigurarea păcii și securității popoarelor.
- Mărețul plan de electrificare a țării.
- Colectivul Sovromtractor luptă pentru reducerea prețului de cost.

TELEGRAMME EXTERNE

Eșecul rușinos al „plângerii” calomnioase a Kuomintangului împotriva U. R. S. S.

Lucrările Comitetului Politic al Adunării Generale a O. N. U.

NEW YORK 24 (Agerpres). — TASS transmite:

În ședința din după amiaza zilei de 21 Noiembrie a Comitetului Politic al Adunării Generale a O.N.U., au continuat discuțiile în legătură cu „plângerea” Kuomintangului împotriva Uniunii Sovietice.

Reprezentantul U.R.S.S., I. A. Malik, luând cel dintâi cuvântul, a subliniat că încă la a 4-a sesiune a Adunării Generale, delegația sovietică a desvulțat adevăratele desdenburii ale „plângerii” Kuomintangului care în această să înșele opinia publică pretinzând că regimul kuomintangist s'a prăbușit din cauza a mestecului unor forțe din afară în afacerile interne ale Chinei și nicidecum în urma falimentului total al acestui regim putred până în măduva oaselor, care a fost răsturnat de poporul chinez.

I. A. Malik a declarat că „plângerea” Kuomintangului se bazează pe minciuni și pe denaturarea faptelor. Aceasta se referă în primul rând la încercările provocatoare de a atribui guvernului sovietic dorința de a aservi „republica chineză”.

Reprezentantul U.R.S.S. a arătat totală lipsă de temei a acestor încercări, amintind Comitetului acordul încheiat între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză la 14 Februarie 1950 prin care U.R.S.S. trece în deplina proprietate a guvernului R. P. Chineză toate drepturile sale în ce privește administrarea în comun a căii ferate chineze Ciang Ciun cu toate bunurile ce-i aparțin, construcțiile din regiunea bazei navale dela Port Arthur etc.

Reprezentantul sovietic s'a ocupat apoi amănunțit de acuzația calomnioasă la adresa Uniunii Sovietice cuprinsă în „plângerea” Kuomintangului, după care Uniunea Sovietică ar fi furnizat arme Armatei Populare de eliberare. Cînd afirmațiile reprezentanților Kuomintangului și dela publicațiile în faimoasa „Carte Albă” a Departamentului de Stat american, Malik a dovedit că Armata Populară Chineză de eliberare se aprovizionează cu arme americane capturate dela armata clicii Kuomintangului.

I. A. Malik a continuat spunând că nici afirmația cuprinsă în „plângerea” Kuomintangului referitoare la amenințarea independenței politice și integrității teritoriale a Chinei din partea Uniunii Sovietice nu corespunde realității. O asemenea amenințare

Reprezentantul Uniunii Sovietice, I. A. Malik, a atras atenția Comitetului asupra faptelor care resping în mod hotărît afirmațiile false ale reprezentantului Kuomintangului.

Reprezentantul Uniunii Sovietice a reamintit deasemenea că Japonia, Statele Unite și alte țări continuă să se folosească de privilegiile ce le-au fost acordate în China prin anumite tratate încheiate pe baza de înegalitate până la cel de al doilea război mondial.

In ședința din dimineața zilei de 22 Noiembrie a Comitetului Politic, au continuat discuțiile asupra „plângerii” Kuomintangului împotriva Uniunii Sovietice.

Luând cel dintâi cuvântul, reprezentantul Australiei, Officer, a respins propunerea kuomintangistilor de a se crea o așa numită „Comisie de anchetă” care ar urma să culegă „informațiuni și fapte” referitoare la „plângerea” Kuomintangului. Reprezentantul Australiei a spus că crearea unei asemenea comisii nu ar putea avea decât rezultate negative. Officer a cerut membrilor Organizației Națiunilor Unite să renunțe la discutarea acestei chestiuni.

Reprezentantul Franței a declarat că el nu are sprijinul proiectului de rezoluție al reprezentantului Kuomintangului, care prevede crearea unei „comisii de anchetă”.

Următorul care a luat cuvântul a fost reprezentantul Siriei, care a propus un proiect de rezoluție care prevede transmiterea întregii chestiuni comitetului intersecional, pentru că acesta să strângă „materialele și faptele” în legătură cu „plângerea” Kuomintangului și să prezinte un raport la cea de a șasea sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite.

Reprezentantul Austriei, Officer, s'a ocupat promerit reprezentantului Siriei.

Reprezentantul clicii Kuomintangului, Tsiang Ting Fu, a repetat acuzațiile sale calomnioase împotriva Uniunii Sovietice și dăndu-și seama de deplinul eșec al „plângerii” sale, el a cerut Comitetului Politic „sprijinul moral” pentru regimul Kuomintangului.

Luând cuvântul, reprezentantul englez Younger a sprijinit propunerea delegatului austriac de a se renunța la discutarea acestei chestiuni.

Discuțiile din Comitetul Politic asupra acuzației calomnioase a Kuomintangului au dovedit că înșiși asemenea adepți suptși al Statelor Unite în toate acțiunile antisovietice, ca Marea Britanie, Canada și Australia s'au ridicat împotriva discutării mai departe a acestei chestiuni și au cerut înfruntarea de pe ordinea de zi a Organizației Națiunilor Unite a „plângerii” Kuomintangului, care nu face decât să agraveze și mai mult situația și așa destul de încredăță din Extremul Orient.

RECENZIE

Pentru pace trainică, pentru democrație populară!

București, Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești, Nr. 47 (107)

La 24 Noiembrie a apărut la București Nr. 47 (107) al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”. In prima sa pagină, ziarul publică Manifestul către poazele lumii al celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii. Același Congresul către Organizația Națiunilor Unite și Rezoluția în chestiunea victimelor represiuilor. Ziarul mai publică pe larg darile de seamă asupra ședințelor celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, care a avut loc la Varșovia între 16 și 22 Noiembrie.

După cum se arată în articolul de fond, cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii a fost un mare eveniment, de însemnătate istorică universală, o expresie a succeselor politice, morale și organizatorice ale mișcărilor internaționale a partizanilor păcii.

Articolul redacțional intitulat „O nouă provocare a gangsterilor aerieni americani” arată că întreaga opinie publică democratică mondială, toți oamenii cinstiți au considerat atacul avionului de vânătoare american împotriva avionului de pasageri — pe bordul căruia se afla bolnav Maurice Thorez, îndreptându-se dela Paris spre Moscova în vederea unui tratament — ca o încercare de a tulna la viață lui Maurice Thorez, ca o continuare de către imperialiștii americani a campaniei de teroare împotriva forțelor democratice, împotriva partidelor comuniste și, în primul rând, împotriva conducătorilor acestora. Energia clocotitoare a lui Thorez, urlașul lui activitate organizato-

rică, devotamentul lui față de cauza oamenilor muncii au făcut ca el să se bucure de un profund respect din partea întregii mișcări muncitorești internaționale, de dragostea fierbinte a clasei muncitoare și a poporului francez. Tocmai pentru aceste minunate calități, pentru această luptă nobilă, imperialiștii americani au început să-și poarte lui Thorez o ură cumplită. Nu odată au apărut în coloanele ziarelor reacționare îndemnuri odioase la suprimarea lui Thorez. Numai vîglenia Partidului, vigilența clasei muncitoare l-au apărat pe Thorez împotriva atelelor din partea dusmanilor păcii, democrației și socialismului.

Banții facisociști cum ar ridicat capul și amenință nu numai pe comușiști. Ei amenință pe toți oamenii cinstiți care se ridică cu curaj împotriva ațățătorilor la război.

Imperialiștii trebuie să primească, și vor primi, riposta meritată.

Drept răspuns la umelelțile mârșave ale imperialiștilor, scrie ziarul, clasa muncitoare va avea

Comitetul Provizoriu al raionului Târgul Săcuș valorifică resursele locale

Comitetul Provizoriu al raionului Târgul Săcuș regiunea Stalin s'a preocupat în mod deosebit de valorificarea resurselor locale.

Astfel, s'au înființat o lesătorie de lână cu 5 darace și un seltactor mare. Apoi, au fost puse în funcțiune cu ajutorul Comitetelor Provizorii comunale 3 fabrici de țigă și cărămidă cu o capacitate de 1.200.000 bucăți țigle și 1.000.000 cărămizi. Din aceste fa-

brica, una mare și cu instalații moderne se găsește în comuna Brețeu, iar două în Tg. Săcuș.

Tot în Tg. Săcuș, s'au grijă Comitetului Provizoriu, s'au înființat o bucătărie dietetică și un centru de lapte pentru copii, femei gravide și mame care alăptează.

Liviu Vijan
correspondent

Aviația americană continuă mârșavele provocări armate împotriva R. P. Chineze

PEKIN, 24 (Agerpres). — După cum transmite agenția CHINA NOUA, potrivit unor date incomplete, în decurs de cinci zile, dela 15 și până la 19 Noiembrie inclusiv, 218 avioane ale forțelor agresive americane din Coreea au violat de 33 ori spațiul aerian al Chinei de Nord-Est. In afara sbrorului ilegal de recunoaștere deasupra împrejurimilor, avioanele americane au mitraliat și bombardat la întâmplare teritoriul chinez. Astfel, ele au bombardat de cinci ori podul dela An-tung — la 15 Noiembrie orele 12,14, la 16 Noiembrie orele 12,40 și la orele 14,47, la 18 Noiembrie la orele 14 și la orele 14,14. La 18 Noiembrie orele 13, patru avioane americane au aruncat patru bombe dintre care două incendiare și a mitraliat regiunea dealungul fluviului în districtul Ciangpai, distrugând o serie de case.

Moș Ion — candidat comunist în 1928

de A. G. VAIDA

Intâmplările din schița pe care o publicăm în numărul de față se petrec în anul 1928, când Blocul Muncitoresc-Tărănesc a candidat în alegeri. Partidul Comunist lupta în ilegalitate. Blocul Muncitoresc-Tărănesc, constituit în 1928, era o organizație de masă legală creată de Partid.

Moș Ion pornise din mahalaua Tăcuiului cu gând să ajungă cât mai repede în centru. Înnoa ostenit prin glodul clesos ce i se lipea de bocanci. Burnița de toamnă prelungită către sfârșitul lui Noembrie îl bătea obrazul cu picături mărunte și reci. La un cot al străzii cufundate în întuneric dădu piept în piept cu cineva.

— Mă rog matala! — s'a tras el stingherit un pas înapoi.
— Bată-te norocul să te bată, moș Ioane! Încotro la ora asta?
— Apoi bădie, cu treburi... În întuneric ista nici nu te-am recunoscut.

— Așa-i, așa-i, întuneric ca'n mahalaua noastră... Dar s'aude că te-alegem deputat, și da-că noi l'umina, poartă avem și noi lumină, ca boierii dela centru.
— Cine îți-a spus, mă omule, de deputația mea?
— Așa vorbește mahalaua; nu-ți fie cu supărare...
Moș Ion uitase de graba cu care a pornit de-acasă. Vedeă că-l nevoie să întârzie puțin să-l lămurească pe Stănescu harabagiul, vecin din mahală, ce-i și cum fi. Se desleștă din glod și-l trase și pe celălalt mai la o parte, sub un gard.

— Măi bădie măi, n'am eu atâta timp cât să te lămurească deabinelea, cum stau lucrurile, că-s grăbit. Dar cât fi un ducăcat tot stăm noi de vorbă.
— Adică, Moș Ioane, nu-i adevărat ce s'aude?
— Așa vorbește lumea...
— N'ai fost dumneata acum doi ani ajutor de primar? De-ce să nu fi acum și deputat?
— Când am fost ajutor de primar m'au trimis muncitorii, dar acum...

— Tot muncitorii te-or trimite, ș'acuma...
— Asta nu spun că nu... Uite, tocmai pentru asta mi-ți graba; merg la sediul Blocului Muncitoresc-Tărănesc, să hotărîm cine merge mâine să depună lista la Tribunal.

— Aș merge și eu, Moș Ioane, dacă n'ai nimic împotriva. Și porniri, băbăind prin întuneric. Moș Ion, bucuros că mai aduce un câștig din mahalaua lui, încetu să explice harabagiului programul Blocului. Stănescu asculta, mai punea câte o întrebare, și când se lămurea cum stau lucrurile, pleșcăia din limbă și trăgea câte-un blestem îndărăt îndreptat înspre toată boierimea din lume.

La sediul Blocului trăi erau vreo douăzeci de inși, Moș Ion fu primit cu bucurie. Unul anunță:
— Uite, a venit și secretarul nostru... Unde ai întârziat așa, Moș Ioane?... Credeam că li s'a întâmplat ceva.
— M'am luat de vorbă cu dumnealui — arătă spre Stănescu — ș'apoi l-am poftit încoace cu mine. E vecin din mahală.

Stănescu privi oamenii oarecum intimidat datorită mării lui, trecând apoi dela unul la altul. Era înalt, părea un uriaș printre pitici.
Se făcu liniște și se deschi-se ședința:
A doua zi dimineața trebuiau depuse listele cu candidații Blocului. Când luă cuvântul, cel care îl primise pe Moș Ion, sublinie:

— Nu-i deajuns, tovarăși, s'avem cincizeci de muncitori care să-și dea iscălitura pentru candidați. Mai e nevoie să vie și alții la Tribunal, pentru-că Siguranța are să încerce să ne împiedice să depunem lista.

Harabagiul se frământa pe banca lui. Nu înțelegea în ce fel poate să se amestece Siguranța. Cum adică, celelalte partide sunt și ele împiedicate? Nu sunt împiedicate! Atunci de ce Partidul ăsta să fie împiedicat? Se răsuși de câte-va ori, apoi izbucni:
— Cum să ne împiedice, tovarăși? Da' unde suntem? În codru? Pe ceilalți îi împiedică?

— Cum să ne împiedice, tovarăși? Da' unde suntem? În codru? Pe ceilalți îi împiedică?
— Comisarul îl lăsa pe Sofronie și se întipise în Moș Ion.
— Hai? În termen legal ai spus, comuniste!
Agenții atâta așteptau; începură să împingă grupul înapoi. Stănescu simtea cum îi fierbe sângele în vine. Și deschi-se părțile printre oameni și cum ajunse lângă comisar îl apucă mâna și-l smulse din gulerul hainei lui Moș Ion. Comisarul încercă să-l tragă un pumn, dar harabagiul nu-i dădu răgaz: îi apucă pumnul din sbor și-l strânse ca într-o mînghină. Comisarul ieni și rămase o clipă locului, holbat. În clipa aceea Stănescu îndemnă repede:
— Întră în Tribunal, moș Ioane, intră în Tribunal!

După Moș Ion, unul câte unul, muncitorii se strecurară pe usa Tribunalului, scăpând din mâinile poliștilor. O-lătă ajunși înăuntru, se grupară din nou și porniră spre biroul unde se înregistră listele. Ațără, comisarul și poliștii abia îi neau piept celor rămași. Când au înțeles că în lăutul străzii oamenii le scapă printre degete, s'au postat în fața ușii. Era însă prea târziu: vreo șai-zece de inși izbutiseră să intre. Stănescu, care rămăsese afară, era îngrijorat. Nu știa dacă au intrat deosebi oameni, și apoi se temeă că nu cumva, în lipsa lui, să îndrănescă cineva să se lege de Moș Ion, acolo înăuntru.

Din Tribunal apără un alt comisar, unul bărbos, și sopli-eva colegului său la urche. Acesta, tare nemulțumit, încetu să ijure. Cei care erau în apropiere îl auziră:
— Ce să faci cu comuniștii ăștia?! Ei nu știu lege, nu știu de autoritate, nu știu de frică...
Și dădu ordin gardienilor să se retragă. Muncitorii se strânseră laolaltă, așteptând să vadă dacă tovarășii lor au reușit să depună lista Blocului. Așteptară cam mult. Când, însă, s'arătă, se grătară tovarășii lor, cele două grupuri se contopiră. Începură întrebări. Sofronie povestea:
— Întră președintele n'a vrut să ne primescă lista. Zicea că nu suntem legal constituiți. Dar până la urmă tot a primit-o.
— În muncitor din grup izbucni:
— Trăiască candidații Blocului Muncitoresc-Tărănesc!
Un ura puternic, isorvî din piepturile celor peste două sute de muncitori, făcu să tremure geamurile Tribunalului.

Stănescu își făcu drum lângă Moș Ion.
— Ce spui, Moș Ioane, s'a făcut treabă bună!
— S'a făcut, bădie, s'a făcut. — Adică ești deputatul nostru al mahalalei Tăcuiului...
Moș Ion încercă să-i răspundă, dar Stănescu nu-l lăsa. Îl strânse în brațe și-l sărută de mai multe ori. Gestul harabagiului stărni noi urale în grupul celor două sute de tovarăși.

— Ce faci aci acolo? — se căzni Stănescu să vorbească domolindu-și revolta. Dece rupeți manifestul?
— Ce-i treaba ta? Caută-ți de drum — răspunde poliștilor. Și se repezi să-l lovească.
Stănescu nu mai avea ce aștepta: prinse mâna poliștilor și o răsuși cu putere. Omul răzbi, cei doi care erau cu el o luară la fugă... și când poliștilor se văzu scăpat, căută să-i ajungă cât mai repede. Stănescu se întoarse către grupul său. Cel cu mâinile înghețate îl întrebă:
— Cine a țipat acolo?
— Unul care a rupt afișele noastre. Da' de-acu nu le mai rupe el așa degrabă... Iaca, s'a desghetat papul. Haidem tovarăși, să lipim mai departe. Nu-i vreme de pierdut...

Venise ziua alegerilor. Era într-o dimineață geroasă. De o săptămână Moș Ion nu mai dăduse pe-acasă și nici pe la sediul Blocului. Stănescu, ascuns, ca și ceilalți candidați ai Blocului Muncitoresc-Tărănesc, pentru-că erau căutați cu toții de Siguranță. Din conducere, la sediul din Ștefan cel Mare, rămăsese numai Sofronie. Moș Ion candida, și deci îl mai lăsu în pace. Aproape în fiecare din zilele dinaintea alegerilor, localul fusese percheziționat, și tot ce se găsisse material propagandistic fusese confiscat. Stănescu era poartă foc și pară împotriva Siguranței. Îl tot ruga pe Silvestru:
— Tovarășe, lasă-mă să aduc din mahală o gardă de aceea, cum ai spuneți...
— De auto-apărare.
— Da, de auto-apărare. Să vezi că nu-i mai calcă în local nici picior de agent...
— Nu se poate, tovarășe Stănescu. Asta caută și el, să ne provoace: ca să aibă pentru ce face areștii... Nu pricepi? De ziua alegerilor, candidații Blocului ieșiră la lumină din locurile unde stătuseră ascunși. Fiecare din ei trebuia să treacă pe la câteva locașuri de vot dintr'un anumit cartier.

Moș Ion, după ce fusese pe-acasă la dânsul cu noaptea n'cap și aliate dela nevastă că Siguranța le-a răscolit locuința de trei ori, o luă spre cartierul unde trebuia să observe a legerile.
Nevasta lui îl chemă înapoi:
— Măi Ioane măi, ia cojocul ăsta pe tine. Naiba știe unde ai să dormi tu la noaptea. Poate să-ți prindă bine...
— Dacă spui tu...
Moș Ion simțea, pe drum, căldura cojocului, și-și zicea: — Înainte femeia mai am, să răca de ea: de toate are grijă...
Târziu, pe la noaptea, ajunse în cartierul Nicolina, unde trebuia să-și îndeplinească misiunea. Se opri la un local unde îl știa ca delegat pe Stănescu. Se vota de un ceas. Localul era înconjurat de jandarmi și poliștii. Mai încolo, câțiva inși înarmați cu bastoane făceau propagandă pentru cei dela putere, pentru țărăniștii. Unul se apropie de Moș Ion fără să-l cunoască:
— Pe cine votezi dumneata?
— Pe cine vreau, răspunde Moș Ion.
— Noi o să știm pe cine-ai să votezi dumneata... O să-ți fie scris pe frunte, și vai de tine dacă nu-i votezi pe-a noștri. Asta te mănâncă! — și îl arătă bastonul.

— Zău? Așa-s alegerile ălele, la dumneavoastră?
— Pe scările locului de vot se ivi un vîlgaș al cărui nas roșu vorbea mai mult despre apucăturile lui de bețiv decât despre gerul de afară.
— Încotro moșule? Iaca ce pătești dacă nu votezi cu noi! — și arătă cu degetul către un om care tocmai era luat în primire de banda bătașilor. Moș Ion încetu să strige către lumea adunată:
— Sunt candidatul Blocului Muncitoresc-Tărănesc, fraților! Nu lăsați să fie bătuți cetățenii de agenții electorali! Li mai mare rușinea!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Ce să faci cu comuniștii ăștia?! Ei nu știu lege, nu știu de autoritate, nu știu de frică...
Și dădu ordin gardienilor să se retragă. Muncitorii se strânseră laolaltă, așteptând să vadă dacă tovarășii lor au reușit să depună lista Blocului. Așteptară cam mult. Când, însă, s'arătă, se grătară tovarășii lor, cele două grupuri se contopiră. Începură întrebări. Sofronie povestea:
— Întră președintele n'a vrut să ne primescă lista. Zicea că nu suntem legal constituiți. Dar până la urmă tot a primit-o.
— În muncitor din grup izbucni:
— Trăiască candidații Blocului Muncitoresc-Tărănesc!
Un ura puternic, isorvî din piepturile celor peste două sute de muncitori, făcu să tremure geamurile Tribunalului.

Stănescu își făcu drum lângă Moș Ion.
— Ce spui, Moș Ioane, s'a făcut treabă bună!
— S'a făcut, bădie, s'a făcut. — Adică ești deputatul nostru al mahalalei Tăcuiului...
Moș Ion încercă să-i răspundă, dar Stănescu nu-l lăsa. Îl strânse în brațe și-l sărută de mai multe ori. Gestul harabagiului stărni noi urale în grupul celor două sute de tovarăși.

— Ce faci aci acolo? — se căzni Stănescu să vorbească domolindu-și revolta. Dece rupeți manifestul?
— Ce-i treaba ta? Caută-ți de drum — răspunde poliștilor. Și se repezi să-l lovească.
Stănescu nu mai avea ce aștepta: prinse mâna poliștilor și o răsuși cu putere. Omul răzbi, cei doi care erau cu el o luară la fugă... și când poliștilor se văzu scăpat, căută să-i ajungă cât mai repede. Stănescu se întoarse către grupul său. Cel cu mâinile înghețate îl întrebă:
— Cine a țipat acolo?
— Unul care a rupt afișele noastre. Da' de-acu nu le mai rupe el așa degrabă... Iaca, s'a desghetat papul. Haidem tovarăși, să lipim mai departe. Nu-i vreme de pierdut...

Venise ziua alegerilor. Era într-o dimineață geroasă. De o săptămână Moș Ion nu mai dăduse pe-acasă și nici pe la sediul Blocului. Stănescu, ascuns, ca și ceilalți candidați ai Blocului Muncitoresc-Tărănesc, pentru-că erau căutați cu toții de Siguranță. Din conducere, la sediul din Ștefan cel Mare, rămăsese numai Sofronie. Moș Ion candida, și deci îl mai lăsu în pace. Aproape în fiecare din zilele dinaintea alegerilor, localul fusese percheziționat, și tot ce se găsisse material propagandistic fusese confiscat. Stănescu era poartă foc și pară împotriva Siguranței. Îl tot ruga pe Silvestru:
— Tovarășe, lasă-mă să aduc din mahală o gardă de aceea, cum ai spuneți...
— De auto-apărare.
— Da, de auto-apărare. Să vezi că nu-i mai calcă în local nici picior de agent...
— Nu se poate, tovarășe Stănescu. Asta caută și el, să ne provoace: ca să aibă pentru ce face areștii... Nu pricepi? De ziua alegerilor, candidații Blocului ieșiră la lumină din locurile unde stătuseră ascunși. Fiecare din ei trebuia să treacă pe la câteva locașuri de vot dintr'un anumit cartier.

Moș Ion, după ce fusese pe-acasă la dânsul cu noaptea n'cap și aliate dela nevastă că Siguranța le-a răscolit locuința de trei ori, o luă spre cartierul unde trebuia să observe a legerile.
Nevasta lui îl chemă înapoi:
— Măi Ioane măi, ia cojocul ăsta pe tine. Naiba știe unde ai să dormi tu la noaptea. Poate să-ți prindă bine...
— Dacă spui tu...
Moș Ion simțea, pe drum, căldura cojocului, și-și zicea: — Înainte femeia mai am, să răca de ea: de toate are grijă...
Târziu, pe la noaptea, ajunse în cartierul Nicolina, unde trebuia să-și îndeplinească misiunea. Se opri la un local unde îl știa ca delegat pe Stănescu. Se vota de un ceas. Localul era înconjurat de jandarmi și poliștii. Mai încolo, câțiva inși înarmați cu bastoane făceau propagandă pentru cei dela putere, pentru țărăniștii. Unul se apropie de Moș Ion fără să-l cunoască:
— Pe cine votezi dumneata?
— Pe cine vreau, răspunde Moș Ion.
— Noi o să știm pe cine-ai să votezi dumneata... O să-ți fie scris pe frunte, și vai de tine dacă nu-i votezi pe-a noștri. Asta te mănâncă! — și îl arătă bastonul.

— Zău? Așa-s alegerile ălele, la dumneavoastră?
— Pe scările locului de vot se ivi un vîlgaș al cărui nas roșu vorbea mai mult despre apucăturile lui de bețiv decât despre gerul de afară.
— Încotro moșule? Iaca ce pătești dacă nu votezi cu noi! — și arătă cu degetul către un om care tocmai era luat în primire de banda bătașilor. Moș Ion încetu să strige către lumea adunată:
— Sunt candidatul Blocului Muncitoresc-Tărănesc, fraților! Nu lăsați să fie bătuți cetățenii de agenții electorali! Li mai mare rușinea!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Ce să faci cu comuniștii ăștia?! Ei nu știu lege, nu știu de autoritate, nu știu de frică...
Și dădu ordin gardienilor să se retragă. Muncitorii se strânseră laolaltă, așteptând să vadă dacă tovarășii lor au reușit să depună lista Blocului. Așteptară cam mult. Când, însă, s'arătă, se grătară tovarășii lor, cele două grupuri se contopiră. Începură întrebări. Sofronie povestea:
— Întră președintele n'a vrut să ne primescă lista. Zicea că nu suntem legal constituiți. Dar până la urmă tot a primit-o.
— În muncitor din grup izbucni:
— Trăiască candidații Blocului Muncitoresc-Tărănesc!
Un ura puternic, isorvî din piepturile celor peste două sute de muncitori, făcu să tremure geamurile Tribunalului.

Stănescu își făcu drum lângă Moș Ion.
— Ce spui, Moș Ioane, s'a făcut treabă bună!
— S'a făcut, bădie, s'a făcut. — Adică ești deputatul nostru al mahalalei Tăcuiului...
Moș Ion încercă să-i răspundă, dar Stănescu nu-l lăsa. Îl strânse în brațe și-l sărută de mai multe ori. Gestul harabagiului stărni noi urale în grupul celor două sute de tovarăși.

— Ce faci aci acolo? — se căzni Stănescu să vorbească domolindu-și revolta. Dece rupeți manifestul?
— Ce-i treaba ta? Caută-ți de drum — răspunde poliștilor. Și se repezi să-l lovească.
Stănescu nu mai avea ce aștepta: prinse mâna poliștilor și o răsuși cu putere. Omul răzbi, cei doi care erau cu el o luară la fugă... și când poliștilor se văzu scăpat, căută să-i ajungă cât mai repede. Stănescu se întoarse către grupul său. Cel cu mâinile înghețate îl întrebă:
— Cine a țipat acolo?
— Unul care a rupt afișele noastre. Da' de-acu nu le mai rupe el așa degrabă... Iaca, s'a desghetat papul. Haidem tovarăși, să lipim mai departe. Nu-i vreme de pierdut...

Venise ziua alegerilor. Era într-o dimineață geroasă. De o săptămână Moș Ion nu mai dăduse pe-acasă și nici pe la sediul Blocului. Stănescu, ascuns, ca și ceilalți candidați ai Blocului Muncitoresc-Tărănesc, pentru-că erau căutați cu toții de Siguranță. Din conducere, la sediul din Ștefan cel Mare, rămăsese numai Sofronie. Moș Ion candida, și deci îl mai lăsu în pace. Aproape în fiecare din zilele dinaintea alegerilor, localul fusese percheziționat, și tot ce se găsisse material propagandistic fusese confiscat. Stănescu era poartă foc și pară împotriva Siguranței. Îl tot ruga pe Silvestru:
— Tovarășe, lasă-mă să aduc din mahală o gardă de aceea, cum ai spuneți...
— De auto-apărare.
— Da, de auto-apărare. Să vezi că nu-i mai calcă în local nici picior de agent...
— Nu se poate, tovarășe Stănescu. Asta caută și el, să ne provoace: ca să aibă pentru ce face areștii... Nu pricepi? De ziua alegerilor, candidații Blocului ieșiră la lumină din locurile unde stătuseră ascunși. Fiecare din ei trebuia să treacă pe la câteva locașuri de vot dintr'un anumit cartier.

Moș Ion, după ce fusese pe-acasă la dânsul cu noaptea n'cap și aliate dela nevastă că Siguranța le-a răscolit locuința de trei ori, o luă spre cartierul unde trebuia să observe a legerile.
Nevasta lui îl chemă înapoi:
— Măi Ioane măi, ia cojocul ăsta pe tine. Naiba știe unde ai să dormi tu la noaptea. Poate să-ți prindă bine...
— Dacă spui tu...
Moș Ion simțea, pe drum, căldura cojocului, și-și zicea: — Înainte femeia mai am, să răca de ea: de toate are grijă...
Târziu, pe la noaptea, ajunse în cartierul Nicolina, unde trebuia să-și îndeplinească misiunea. Se opri la un local unde îl știa ca delegat pe Stănescu. Se vota de un ceas. Localul era înconjurat de jandarmi și poliștii. Mai încolo, câțiva inși înarmați cu bastoane făceau propagandă pentru cei dela putere, pentru țărăniștii. Unul se apropie de Moș Ion fără să-l cunoască:
— Pe cine votezi dumneata?
— Pe cine vreau, răspunde Moș Ion.
— Noi o să știm pe cine-ai să votezi dumneata... O să-ți fie scris pe frunte, și vai de tine dacă nu-i votezi pe-a noștri. Asta te mănâncă! — și îl arătă bastonul.

— Zău? Așa-s alegerile ălele, la dumneavoastră?
— Pe scările locului de vot se ivi un vîlgaș al cărui nas roșu vorbea mai mult despre apucăturile lui de bețiv decât despre gerul de afară.
— Încotro moșule? Iaca ce pătești dacă nu votezi cu noi! — și arătă cu degetul către un om care tocmai era luat în primire de banda bătașilor. Moș Ion încetu să strige către lumea adunată:
— Sunt candidatul Blocului Muncitoresc-Tărănesc, fraților! Nu lăsați să fie bătuți cetățenii de agenții electorali! Li mai mare rușinea!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Așa ar trebui să fie și la noi!
— Are să fie, bădie, are să fie! Deaceia luptă clasa muncitoare!

— Ce să faci cu comuniștii ăștia?! Ei nu știu lege, nu știu de autoritate, nu știu de frică...
Și dădu ordin gardienilor să se retragă. Muncitorii se strânseră laolaltă, așteptând să vadă dacă tovarășii lor au reușit să depună lista Blocului. Așteptară cam mult. Când, însă, s'arătă, se grătară tovarășii lor, cele două grupuri se contopiră. Începură întrebări. Sofronie povestea:
— Întră președintele n'a vrut să ne primescă lista. Zicea că nu suntem legal constituiți. Dar până la urmă tot a primit-o.
— În muncitor din grup izbucni:
— Trăiască candidații Blocului Muncitoresc-Tărănesc!
Un ura puternic, isorvî din piepturile celor peste două sute de muncitori, făcu să tremure geamurile Tribunalului.

Stănescu își făcu drum lângă Moș Ion.
— Ce spui, Moș Ioane, s'a făcut treabă bună!
— S'a făcut, bădie, s'a făcut. — Adică ești deputatul nostru al mahalalei Tăcuiului...
Moș Ion încercă să-i răspundă, dar Stănescu nu-l lăsa. Îl strânse în brațe și-l sărută de mai multe ori. Gestul harabagiului stărni noi urale în grupul celor două sute de tovarăși.

— Ce faci aci acolo? — se căzni Stănescu să vorbească domolindu-și revolta. Dece rupeți manifestul?
— Ce-i treaba ta? Caută-ți de drum — răspunde poliștilor. Și se repezi să-l lovească.
Stănescu nu mai avea ce aștepta: prinse mâna poliștilor și o răsuși cu putere. Omul răzbi, cei doi care erau cu el o luară la fugă... și când poliștilor se văzu scăpat, căută să-i ajungă cât mai repede. Stănescu se întoarse către grupul său. Cel cu mâinile înghețate îl întrebă:
— Cine a țipat acolo?
— Unul care a rupt afișele noastre. Da' de-acu nu le mai rupe el așa degrabă... Iaca, s'a desghetat papul. Haidem tovarăși, să lipim mai departe. Nu-i vreme de pierdut...

Venise ziua alegerilor. Era într-o dimineață geroasă. De o săptămână Moș Ion nu mai dăduse pe-acasă și nici pe la sediul Blocului. Stănescu, ascuns, ca și ceilalți candidați ai Blocului Muncitoresc-Tărănesc, pentru-că erau căutați cu toții de Siguranță. Din conducere, la sediul din Ștefan cel Mare, rămăsese numai Sofronie. Moș Ion candida, și deci îl mai lăsu în pace. Aproape în fiecare din zilele dinaintea alegerilor, localul fusese percheziționat, și tot ce se găsisse material propagandistic fusese confiscat. Stănescu era poartă foc și pară împotriva Siguranței. Îl tot ruga pe Silvestru:
— Tovarășe, lasă-mă să aduc din mahală o gardă de aceea, cum ai spuneți...
— De auto-apărare.
— Da, de auto-apărare. Să vezi că nu-i mai calcă în local nici picior de agent...
— Nu se poate, tovarășe Stănescu. Asta caută și el, să ne provoace: ca să aibă pentru ce face areștii... Nu pricepi? De ziua alegerilor, candidații Blocului ieșiră la lumină din locurile unde stătuseră ascunși. Fiecare din ei trebuia să treacă pe la câteva locașuri de vot dintr'un anumit cartier.

Moș Ion, după ce fusese pe-acasă la dânsul cu noaptea n'cap și aliate dela nevastă că Siguranța le-a răscolit locuința de trei ori, o luă spre cartierul unde trebuia să observe a legerile.
Nevasta lui îl chemă înapoi:
— Măi Ioane măi, ia cojocul ăsta pe tine. Naiba știe unde ai să dormi tu la noaptea. Poate să-ți prindă bine...
— Dacă spui tu...
Moș Ion simțea, pe drum, căldura cojocului, și-și zicea: — Înainte femeia mai am, să răca de ea: de toate are grijă...
Târziu, pe la noaptea, ajunse în cartierul Nicolina, unde trebuia să-și îndeplinească misiunea. Se opri la un local unde îl știa ca delegat pe Stănescu. Se vota de un ceas. Localul era înconjurat de jandarmi și poliștii. Mai încolo, câțiva inși înarmați cu bastoane făceau propagandă pentru cei dela putere, pentru țărăniștii. Unul se apropie de Moș Ion fără să-l cunoască:
— Pe cine votezi dumneata?
— Pe cine vreau, răspunde Moș Ion.
— Noi o să știm pe cine-ai să votezi dumneata... O să-ți fie scris pe frunte, și vai de tine dacă nu-i votezi pe-a noștri. Asta te mănâncă! — și îl arătă bastonul.

— Zău? Așa-s alegerile ălele, la dumneavoastră?
— Pe scările locului de vot se ivi un vîlgaș al cărui nas roșu vorbea mai mult despre apucăturile lui de bețiv decât despre gerul de afară.
— Încotro moșule? Iaca ce pătești dacă nu votezi cu noi! — și arătă cu degetul către un om care toc

Maistrul Turtanov — candidat în Sovietul regional

„Din partea colectivului nostru propun să trimitem în Sovietul regional Moscova pe Ivan Ilici Turtanov — a spus stăhanovistul Kleimenov dela uzina „Secera și Ciocanul”.

Cine nu-l cunoaște în uzină pe Ivan Turtanov, maistrul-șef dela laminorul „750”, inovator în producție?

Ropote de aplauze exprimară aprobarea colectivului. Ivan Turtanov care se afla și el printre ascultători, simțea cum îl cuprindemoși.

Gândurile lui Turtanov au fugit înapoi, spre acele zile, când de mic copil își parăsise satul natal.

Într-o bună zi, când oamenii simpli ai Rusiei — „oropsiții vieții” — au pornit cu arma în mână să-și câștige o viață mai bună...

„Sfârșită odată cu trecutul negru.

Sculați, popor de osândiți!... Trecutul negru se prăbușise. La uzina „Secera și Ciocanul” Ivan Turtanov începu viața nouă, de muncă și eroism în muncă...

... În 1928. Tara înainta spre socialism. Era nevoie

În slujba poporului

SLUJIM NARODU!

Raportul deputatei — afiș de G. Șubina

Textilista Liubov Ananieva

„De pe această tribună aș vrea să spun: frați și surori din întreaga lume! Nu vom admite ca dușmanii omeniilor să-și realizeze scopurile lor mârșave! Nu vom admite ca în Coreea să continue asasinarea de femei și copii! Este timpul să fie înfrânați bandiții americani-englizi.

Noi suntem puternici pentru că apărăm o cauză dreaptă. Suntem puternici pentru că lămurim și construim, pentru că înaintăm fără înțetare spre țelul nostru sfânt — comunismul.

Suntem puternici pentru că trăim și muncim sub conducerea înțeleptului conducător și învâțător, tovarășul Stalin! — au fost cuvintele vestitei torcătoare Liubov Ananieva dela combinatul textil „Lenin” din Gluhovka, rostite dela tribuna celei de a doua conferințe a partizanilor păcii din Uniunea Sovietică.

Trimisă de tovarășii săi la cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii care urma să se țină la Sheffield, lacheii laburisti din guvernul Angliei nu i-au îngăduit să se întâlnească cu muncitorii englezi. S'au temut de această simplă muncitoare sovietică care venea să exprime voința de pace a oamenilor sovietici.

Pe Liubov Ananieva a crescut-o și a educat-o Puterea Sovietică. Chiar din primul an când a intrat în producție după absolvirea școlii de meserie, ea s'a dovedit a fi o muncitoare

pricepută, care n'a încetat niciun moment să-și desăvârșească incusinta. Așa se face că în anul Marei Lupte pentru Apărarea Patriei, Ananieva, fără să depună eforturi fizice deosebite, ci numai printr-o muncă bună organizare a muncii, a început să lucreze în același timp la 4 mașini, deservind 8 părți de ring sau 1920 fuse.

În 1947, Ananieva a fost aleasă pentru prima dată în Sovietul regiunii. În cei trei ani care s'au scurs de atunci, a contribuit și ea ca Vechea Gluhovka să-și schimbe aspectul. În orașelul textilistilor au apărut numeroase case noi, grădini, străzi au fost asfaltate...

K. Iakimovici

GLORIE LUI STALIN!

„Nalțăte'n glorie, Patrie liberă, stălp al înrății popoarelor ești!” (Afiș electoral de N. Ivanov)

In aceste zile de Noembrie...

Sub arcadele metalice ale atelierului de montaj răsună vocea unei tinere fete. Megafonurile o fac auzită până și în colțurile cele mai îndepărtate ale atelierelor.

Pentru noi, oamenii sovietici, numele simplu, minunat și plin de măreție al conducătorului înseamnă tot ce ne este mai drag și mai apropiat: socialismul și pacea, democrația și progresul, prietenia și fericitatea popoarelor, adevărul și viața.

La Kubisev, la adunarea constructorilor gigantice hidrocentrale, la Cița, la adunarea electorală a colectivului combinatului de carne, în hallul vestitului Teatru Mic din Moscova, ca și în sala clubului colhozului „Steagul comunismului” din Altai — în toate colțurile Patriei noastre oamenii sovietici rostesc cu mândrie numele primului lor candidat, tovarășul Stalin.

„Numele tovarășului Stalin este apropiat și scump oricărui om sovietic, tuturor popoarelor iubitoare de libertate de pe globul pământesc. De acest nume luminos sunt legate toate victoriile noastre” — a spus izvoarul I. Izosimov dela „Electrozavod” din Moscova.

„Întreaga viață, întreaga activitate a tovarășului Stalin este o pildă de slujire a poporului. Stalin este stindardul nostru, fericierea noastră, viața noastră. Stalin înseamnă pace în întreaga lume!” — și-a spus gândurile lacătușul G. Kozak, tenkii dela uzina „Uralmas” din Sverdlovsk.

Toate succesele sale, poporul sovietic le datorează tovarășului Stalin, marele conducător și învâțător — a arătat docentul E. Meskaskaus dela Universitatea din Vilnius. Stalin este primul candidat

al milioanei de alegători sovietici.

Odată cu Stalin, cu credința și încercările lui tovarăș de luptă — conducătorii al Partidului și Guvernului — fiecare colectiv numeste pe cei mai destoinici, pe cei mai înaintați, pe acei care prin munca lor, prin viața lor, și-au câștigat încrederea poporului.

Candidații blocului stalinist al comunistilor și al celor fără de partid sunt oameni veridici și alegători lor în muncă practică de zi cu zi.

„La o Casă a Alegătorului agitatorului stă de vorbă cu alegătorii. Se discută sarcinile cele mai importante ale Sovietului local — ce s'a făcut și ce urmează să facă viitorii deputați. Mai sunt multe de făcut și în țara noastră fericită și pasnică!”

Oamenii ascultă cu atenție cuvintele agitatorului. Pe perețele tabloul atârnat de iubit de popor, tabloul pe care pictorul l-a denumit „Dimineața Patriei noastre”. Ogoare întinse, proaspăt arate, linii electrice ce se întind spre depărtări, drumuri care se pierd în zare. Stalin a ieșit pe câmp. Regele soarelui ce răsare în luminașul său, luminează tot pământul din jur...

„Așa e dimineața Patriei noastre! O dimineață prevestitoare de noi înfrățiri!”

Savanți — agitatori

Savanții sovietici iau parte activă la campania electorală care se desfășoară în întreaga Uniune Sovietică. Unii dintre oamenii de știință sovietici sunt agitatori, alții în conferințe și rapoarte în fața alegătorilor. Astfel, peste 300 de oameni de știință dintre colaboratorii institutelor Academiei de Științe din Ucraina funcționează ca agitatori pe lângă circumscripțiile electorale.

Profesorii Universității de Stat din Luov fac parte din colectivele de agitație și au vizitat pe alegători acasă, lămurindu-le regulamentul electoral, vorbind despre candidații în Soviete și meritele lor.

Angajamente și realizări în cinstea alegerilor

Prețutinderi și tovarășul Stalin și-a dat conștiință că este o candida la locul de deputat, oamenii muncii își exprimă bucuria și recunoștința printr-un avânt sport în muncă.

Astfel, la Leningrad, unde marile conducători al popoarelor sovietice a conșimțit să candideze la alegerile în Sovietul regional, s'au ținut numeroase meetinguri și adunări.

Fiecare locuitor al Leningradului este mândru și fericit că tovarășul Stalin și-a ales deputat în Sovietul nostru regional — a spus maistrul Bașilov la meetingul ținut la fabrica de tractoare Kirov. Să ne exprimăm recunoștința față de tovarășul Stalin

prin muncă cinstită și plină de abnegație. Chem pe toți participanții la meeting să muncască și să bine, să dea țării noastre și mai multe tractoare.

Răspunzând acestei chemări, maistrul șef Kolobashkin a declarat că secția sa și-a luat angajamentul să îndeplinească înainte de termen programul pe Noembrie, anunțând totodată că oțelarii N. Morozov dela aceeași fabrică a depășit cu 3,5 tone norma de producție de oțel.

Laminoriștii și-au luat angajamentul să îndeplinească planul anual până în ziua alegerilor, iar brigada de valizători condusă de N. Emelianov a anunțat că a terminat planul anual și că lucrează în contul anului 1951.

Ustina Sidorenko, cel mai prețut medic din Jitomir, Mart Letaru, cel mai bun forjor al combinatului „Ești forșorii”, Eadokhia Turcinova, artișta a poporului din U.R.S.S. și A. Goștari, Erou al Muncii Socialiste, mecanic al depoului Djankei, sunt demni a fi deputați în Soviete.

„Într'unul din atelierele uzinei de automobile „Molotov” din Gorki se țin o adunare e-

de Valentin Kataev

lectorala. Topitorul F. Daraev ia cuvântul și spune: „Folosindu-mă de dreptul ce mi-l dă Constituția, îl propun candidat pentru locul de deputat al Sovietului regional, pe maistrul Lukonnikov, șeful oțelării...”

Astfel, în întreaga țară, cetățenii Uniunii Sovietice, folosindu-se de marile lor drepturi democratice, propun pe cei mai buni dintre ei pentru a fi aleși deputați în organele locale ale puterii de stat.

Comunistii și cei fără de partid propun și discută împreună candidaturile și tot împreună vor vota pentru candidații lor în ziua alegerilor. Ca întotdeauna, Partidul Comunist se prezintă în alegeri în strânsă alianță, în bloc unit, cu masele celor fără de partid.

La o Casă a Alegătorului agitatorului stă de vorbă cu alegătorii. Se discută sarcinile cele mai importante ale Sovietului local — ce s'a făcut și ce urmează să facă viitorii deputați. Mai sunt multe de făcut și în țara noastră fericită și pasnică!”

Oamenii ascultă cu atenție cuvintele agitatorului. Pe perețele tabloul atârnat de iubit de popor, tabloul pe care pictorul l-a denumit „Dimineața Patriei noastre”. Ogoare întinse, proaspăt arate, linii electrice ce se întind spre depărtări, drumuri care se pierd în zare. Stalin a ieșit pe câmp. Regele soarelui ce răsare în luminașul său, luminează tot pământul din jur...

„Așa e dimineața Patriei noastre! O dimineață prevestitoare de noi înfrățiri!”

Trenuri de agitație

Dela începutul campaniei electorale au început să circule pe căile ferate ale Țării Sovietice trenuri speciale, numite trenuri de agitație

Asemenea trenuri circulă și pe linia ferată Turkestan-Siberia. Ele sunt înzestrate cu un vagon-club, o bibliotecă, instalații de cinematograful și sunt însoțite de un grup numeros de agitatori, conferențieri și colective de artiști amatori. Trenurile se opresc în stațiile și haltele îndepărtate, unde nu există Case ale Alegătorului. Aici li se vorbește alegătorilor despre candidații propuși, se arată meritele acestora, se împart populației cărți și broșuri în legătură cu alegerile și se reprezintă filme despre mărețele realizări ale orânduirii sovietice.

Gândurile unui alegător

de Galina Nikolaeva

Mai sunt câteva zile și te vei găsi iarăși în fața cabinei de vot. În cabină — un scaun, o masuță, o câlmară, câteva tocuri, un creion.

De înmână vei avea buletinul de vot și vei rămâne singur cu gândurile și conștiința ta, cu trecutul și viitorul.

Rămâi parcă câteva clipe singur cu Statul tău. Nimic nu-ți îngreăște libertatea alegerii, și nicio voință străină nu-ți influențează voința. Ești liber să acționezi după dorința inimii tale.

Puține sunt clipele din viața unui om ce pot fi comparate prin însemnătatea lor cu acelea în care dai drumul buletinului de vot în urnă, alegând deputații Sovietelor, organele puterii de Stat. Făcând, în gând, un bilanț al celor trăite și un program de viitor, îți vei spune, votând pe candidații blocului comunistilor și celor fără de partid, vitez pentru construirea comunismului în țara noastră, pentru pace pe întregul pământ!”

Statul Sovietic este Statul tău: în planurile lui cinstite staliniste se oglindește vișurile tale, posibilitățile lui chezușiesc posibilitățile tale, în mărețele sale înfrățiri tu întru-chipat munca ta, în forța lui este o părtică — și pute-rea ta.

Votezi pentru cei ce au luptat și au muncit laolaltă cu tine, pentru cei a căror viață seamănă cu viața milioanei de oameni sovietici, putând sluji — în același timp — drept pildă pentru milioane de oameni.

Aleșii poporului vor face ca dorințele tale să devină legi de nedruncinat, ca năzuințele tale să devină planuri și cifre concrete.

Limbajul cifrelor e sec, în schimb însă e cel mai precis. Rămăs singur în cabina de vot cu Statul tău, îți vei aminti că aleșii tăi în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și în Sovietele locale ale țării, mănesc toate acele uriașe milioane ale Patriei Socialismului pentru binele cetățenilor, pentru binele tău. Două treimi din tot ce cheltuiește Statul nostru Socialist e destinat înfloririi economiei naționale, satisfacerii necesităților sociale și culturale ale cetățenilor.

Cifrele acestea arată că 36 milioane de copii învâță în școli de tot felul, peste un milion de tineri și tinere urmează cursurile universităților și institutelor. Cifrele din bugetele Sovietelor locale vorbesc despre case de locuit și grădinițe, cluburi și biblioteci, sanatorii și spitale, teatre și stadioane.

Fiecare dintre noi s'a obișnuit de mult cu toate acestea. Ele au intrat în obicei, au devenit un obicei bun, sovietic. Așa e traiul nostru. E necesitatea vieții noastre de zi cu zi ca în orașe și sate, copiii să învețe în școli de muzică și artă, ca muncitorii, fără a ieși din producție, să urmeze școli tehnice și institute, ca oamenii de cele mai diferite naționalități, alături de asupriți și persecutați, să ducă muncă științifică... Nici nu ne putem închipui altfel viața noastră de zi cu zi.

Dar să vedem și cifrele bugetului american. În Statele Unite 71 procente din toate mijloacele bugetare se cheltuiesc pentru pregătirea de război, iar pentru nevoile sociale-culturale nu rămân nici măcar 7 procente!

Atâtă față în față două lumi. Una a morții, a mizeriei, a militarizării și asupriții, cealaltă a luminii, fericii și păcii.

În țara noastră tuturor le sunt deschise perspective largi, oricine are posibilități de a crește.

Iată de pildă soarta a cinci comsomoliști care au lucrat cândva la mina Nr. 30.

Ce au devenit ei astăzi? Ivan Senin este vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainiene, Ivan Mokrousov e directorul unor exploatari miniere. Vladimir Ne-

nici este inginer-șef. Grigorii Senin, director al unei întreprinderi, Ivan Sinițin conduce o instituție de interes regional.

Acești cinci tineri mizeri de ieri nu sunt o minune. Fiecare organizație comsomolista, fiecare uzină și colhoz are mulți oameni asemănători despre care se poate povesti același lucru.

Și toate acestea sunt roade ale Puterii noastre Sovietice. În același timp, în Statele Unite președintele Truman n'a putut ascunde un fapt strigător la cer: în discursul său rostit în fața Congresului în Ianuarie 1949 a fost nevoit să spună: „Astăzi noi nu putem deocamdată garanta în tuturor copiilor din țara noastră posibilitatea de a învăța”.

Nu putem deocamdată garanta! Lucrul este că se poate de limpede! Dacă 71 la sută din bugetul Statelor Unite este destinat pregătirii războiului, cursei înarmării, „planurilor” tip-marșalilor, ce pot oare garanta poporului muncitorilor trumani? Ignoranță și foame, întineric și o existență de mizerie, teroare și moarte.

Myam întâlniți cu femeile din țările de democrație populară, am stat de vorbă cu ele. Cu ce mândrie au povestit femeile cheșlovace, românele sau o bulgăroaică în vârstă, care mi-a rămas cu deosebire în minte, despre concediile anuale pentru muncitori, despre casele de odihnă și sanatorii, despre creșe și grădinițe de copii. Nouă, oamenilor care am crescut în Țara Sovietică, ne pare rău că nu am văzut în țările de democrație populară, am simțit căldura în suflet, așa cum simt oamenii maturi ascultând povestea tinereții.

Căci creșele și casele de odihnă, sanatoriile și concediile anuale — toate așa fac de mult parte din viața noastră de toate zilele. Noi aproape că nici nu le mai observăm, atât de mult ne-am obișnuit cu ele. În țara Sovietică, în Statele Unite se cheltuiesc pentru sănătatea publică mai puțin de 1 la sută din buget. Acum există și „savaniți” care se străduiesc să justifice „teoretic” o asemenea repartiere a bugetului. Iată negru pe alb, muncitorii noastre au cunoscutul lui William Vogt. El vrea să-i convingă pe medici că „îmbunătățind asistența medicală și condițiile sanitare, el sună răspunzător pentru lungirea vieții a milioane de oameni căzuți în mizerie”.

Să moară milioane de oameni săraci, să moară cât mai repede! — iată ce vrea Vogt și ceilalți canibali americani... Nu, această dorință nu este întâmplătoare, când te gândesti că numărul șomerilor totali și parțiali din lumea capitalistă este de 45 milioane și că acest număr continuă să crească. Din lumă în lumă se reduce volumul producției din țările capitaliste, devin tot mai vădite semnele crizei, cu tot mai multă insistență imperiaștii de toate naunile cheamă în ajutor războiul și moartea.

Nu le va reuși! Popoarele de pe întreg pământul luptă pentru pace, oamenii cinstiți de pe întreg globul se unesc la luptă împotriva războiului și în fruntea acestei lupte este marea putere socialistă!

Ce ferice să trăiești în țara noastră, să-i respiri aerul, să simți alături de tine umărul tovarășului, să-ți dai seama de forța poporului care preface lumea!

Aceste gânduri îți vin în minte când îți în mână buletinul de vot.

Votând pentru candidații blocului comunistilor și celor fără de partid, noi vom vota cu toții pentru comunism — împotriva capitalismului, pentru pace — împotriva războiului, pentru viață — împotriva morții!

Din activitatea unui Soviet de raion

La 17 Decembrie, cetățenii Moscovei vor alege din nou deputații lor în Sovietul orașului și în cele 25 Soviete de raion, care administrează uriașa gospodărie comunală a capitalei sovietice.

Despre munca acestor Soviete raionale aș vrea să vorbesc aici.

Iată, de pildă, Sovietul de deputați ai oamenilor muncii din raionul Sovietic. Aci, cu prilejul ultimelor alegeri din Decembrie 1947 au fost aleși 243 deputați. La prima sesiune au fost apoi alese Comitetul executiv al Sovietului și Comisiile permanente.

Una din aceste comisii este cea a spațiului local, care se preocupă în special cu problemele locuințelor. În fruntea ei se găsește inginerul Kozlov, directorul central telefonice a raionului. Din comisiile mai fac parte deputatul Vaganov, șef de serviciu la direcția regională a căii ferate, deputatul Mnev, care conduce secția de construcții a unui institut de cercetări științifice, judecătorul Hafeucici, gospodina Leahovskaia etc.

În rândurile activiștilor comisiile se găsesc și salariații ai administrației caselor, ai întreprinderilor de construcție precum și numeroase gospodine.

Sarcina comisiei spațiului local este să contribuie la îndeplinirea planului de reparații a locuințelor. Ea are grijă de buna

toate problemele legate de folosirea locuințelor în cuprinsul raionului.

Membrii comisiei vizitează casele, se interesează de calitatea reparațiilor făcute, controlează activitatea administratorilor blocurilor și organizează intruniri cu cetățenii din raion pentru a afla mai îndeaproape doleanțele lor în legătură cu întreținerea caselor. La aceste intruniri, cetățenii formulează numeroase propuneri valoroase, pe care membrii comisiei le prezintă apoi comitetului executiv spre examinare și punere în aplicare.

Cât de mare este importanța comisiei spațiului local pentru problemele locuințelor ne putem da seama după faptul că anul acesta se vor cheltui în raionul Sovietic pentru reparații de case peste 20 milioane ruble. Comisia are sarcina de a veghea ca banii acestia să fie cheltuiți potrivit destinației lor.

În același fel se desfășoară și activitatea celorlalte comisii ale Sovietului din acest raion al Moscovei. La prima sesiune a Sovietului au fost alese douăsprezece Comisii permanente de acest fel. Problemele de care se ocupă ele le indică însăși denumi-

rea lor. Astfel, există câte o comisie a învâțămintului, a industriei locale, bugetară, a sănătății publice, a asigurărilor sociale, culturală, comercială, pentru construcția de locuințe noi, pentru alimentația publică, comunală etc.

La activitatea celor 12 comisii participă 136 deputați, ajutați în fiecare comisie de zeci de activiști — locuitori ai raionului. Astfel, au fost atrași la activitatea în ora din aceste comisii chiar până la 300 cetățeni.

Prin intermediul comisiei comunale, Sovietul află cum se desfășoară activitatea băilor și spațiilor publice, Comisia sănătății publice îi comunică despre activitatea spitalelor, policlinicilor și multor așezăminte medicale. Deputații care fac parte din comisia comercială controlează activitatea întreprinderilor comerciale.

Conducând gospodăria raionului, Sovietul participă totodată la realizarea unor planuri de interes general, cum ar fi construirea de conducte de gaz metan, plantarea de arbori pe străzi și în piețe, etc.

Lenin a spus despre Soviete că reprezintă un tip nou, superior al democrației. Activitatea de zi cu zi a Sovietului din raionul Sovietic al Moscovei confirmă în totul aceste cuvinte.

Avioanele duc cărți și broșuri până la Casele Alegătorului din cele mai îndepărtate puncte ale U.R.S.S.

Recepția oferită de Boleslaw Bierut în cinstea Consiliului Mondial al Păcii

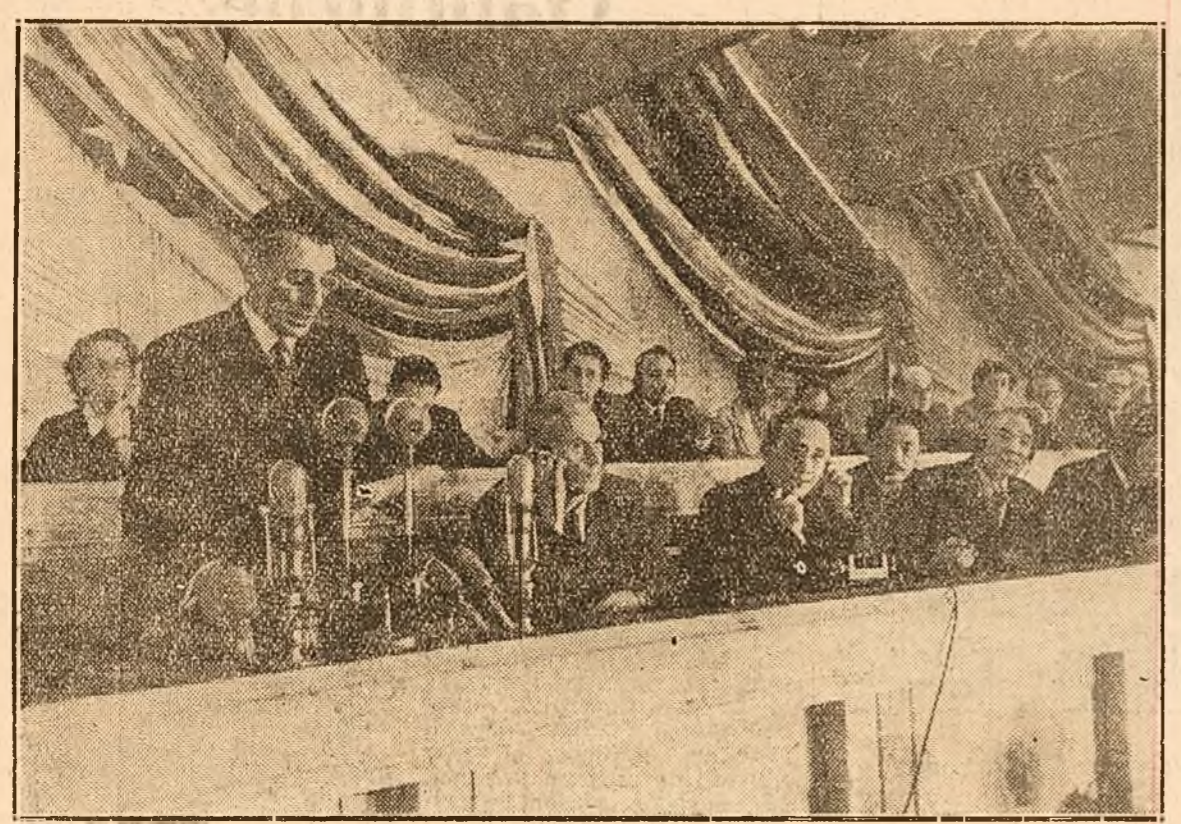
VARȘOVIA 24 (Agerpres). — În seara zilei de 22 Noembrie, președintele Republicii Polone, Boleslaw Bierut, a dat o recepție în cinstea Consiliului Mondial al Păcii alături de către cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii La recepție, care s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie, au luat parte membrii Consiliului de Stat al Republicii Polone, membrii guvernului și

frunze cu președintele Consiliului de miniștri, Josef Cyrankiewicz și reprezentanții delegațiilor străine la Congres.

În cuvântarea pe care a rostit-o la recepție, președintele Bierut a declarat:

Sunt fericit să vă salut ca reprezentanți ai celei mai puternice mișcări care exprimă aspirațiile și voința majorității covârșitoare a popoarelor din toate țărilor lumii. În numele întregului

popor polonez, ureau să exprime adâncă mea solidaritate cu marile hotărâri ale Congresului. Aceste hotărâri corespund întru totul năzuințelor masselor populare din țara noastră, care condamnă războiul, sunt dorințe de pace și sunt ferm hotărâte să lupte pentru o colaborare strânsă, pașnică și trainică între popoare. Poporul polonez este și va continua să fie un hotărât apărător al păcii.

O parte din prezidiul celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii — vorbește marele savant francez Joliot-Curie

Planul de electrificare a Republicii Populare Române

(Urmare din pag. 1-a)

din realizarea planului de electrificare, făcând să reiasă cu țarie rentabilitatea acestui plan.

Electrificarea țării este în mod nemijlocit legată de problema folosirii multilaterale a apelor: asigurarea stabilității și creșterii producției agricole prin irigații, lupta împotriva secetei, prevenirea inundațiilor, plantarea perdelelor de protecție și reimpădurirea, amenajarea de baraje și lacuri de acumulare, regularizarea de bătăle râurilor, recăștigarea terenurilor inundabile pentru agricultură, navigația, alimentarea cu apă a orașelor și centrelor industriale, piscicultura etc.

Stăpânirea și folosirea apelor noastre constituie una din problemele de bază ale construcției socialiste. Este suficient să arătăm că în anii secetoși producția pe hectar este de cinci ori mai mică la grâu și de șapte ori mai mică la porumb decât în anii agricoli buni, în timp ce prin irigații vom putea asigura creșterea constantă a producției agricole.

O problemă de mare însemnătate pentru poporul nostru și pentru popoarele celorlalte țări riverane este valorificarea Dunării, precum și a bălților din lunca Dunării și a deltei Dunării. Dunărea este o importantă sursă de energie hidroelectrică, o însemnată cale navigabilă internă și internațională, un excepțional mijloc de irigare a sute de mii de hectare de pământ: ea poate fi amenajată pentru o mare producție piscicolă. Pe vremea stăpânirii burgheze, locuitorii țării noastre nu înțelegându-și nici prin vis asemenea înfăptuiri. Cu atât mai îndreptățită este adâncă bucurie pe care le-o însușă cetățenilor țării noastre mărețele perspective ale planului de electrificare. Ne dăm seama că realizarea acestui plan va cere uriașe eforturi organizatorice, mobilizarea unor mari resurse financiare și de forțe umane, numeroase cadre, savanți și specialiști. Dar noi am învățat dela marele Stalin că nu există greutăți care nu pot fi învinse de comunisti, mai ales când e vorba de asemenea teluri mărețe.

Planul de electrificare a țării și de folosire a apelor va duce Patria noastră la o mare înflorire. El are o uriașă însemnătate pentru mersul înainte pe calea socializării, pentru dezvoltarea industriei socialiste, pentru mecanizarea și folosirea agrotehnicii celei mai înaintate în agricultură și pentru o necontenită ridicare a nivelului de trai și cultural al poporului muncitor.

Lichidarea înapoierii economice și culturale a țării noastre este de neconcepțiu fără electrificare. Lenin și Stalin au ridicat la o mare înălțime teoria asupra rolului electrificării în construirea noii societăți. Sintetizând concepția leninistă a electrificării, tovarășul Stalin ne învață că electrificarea asigură trecerea treptată a

industriei și agriculturii la o bază tehnică nouă, la baza tehnică a marii producții moderne.

Fără electrificare nu se poate obține cea dezvoltare a forțelor de producție și mai ales acel indice înalt de productivitate a muncii care să permită victoria socialismului asupra capitalismului. Electrificarea în concepția leninistă-stalinistă este unul din principalele mijloace pentru crearea fundamentului tehnic al socialismului și comunismului.

Lenin și Stalin au considerat sarcina electrificării țării drept principala mișcă pentru dezvoltarea forțelor de producție. Ritmul nemai-văzută al dezvoltării industriei socialiste sovietice, ca și rapida dezvoltare și înflorire a colhozurilor sovietice, este strâns legat de realizarea mărețului plan de electrificare a țării Socialiste.

În țara noastră, unde dezvoltarea sectorului socialist are drept scop dobândirea victoriei definitive a socialismului asupra capitalismului, este necesară deosebit de mare dezvoltare a forțelor de producție, problema inseparabilă de electrificarea țării. Iată de ce, pentru regimul de democrație populară, asigurarea progresului tehnic în toate domeniile economiei naționale este o necesitate vitală. Construirea societății socialiste este de neconcepțiu fără un puternic avânt al tehnicii și științei.

Cu totul altfel se prezintă lucrurile în lumea imperialistă. Faptele demonstrează că, în condițiile capitalismului monopolist, cele mai mari descoperiri ale științei și tehnicii sunt folosite în vederea pregătirii unui nou război, utilizarea lor în scopuri pasnice fiind îngrijidă de limitele modului de producție capitalist.

Este cunoscut faptul că sistemul energetic din New York, Londra și Paris — cu excepția unor stațiuni hidro-electrice moderne — uimește prin înapoieria sa tehnică. La Manhattan, un cartier din New York, două uzine electrice, cu o capacitate totală de 360.000 kw., au 146 de cazane, în timp ce în U.R.S.S., pentru a asigura aceeași capacitate, nu se folosesc decât opt cazane.

Construirea marii centrale hidroelectrice de pe valea râului Tennessee, cu care se fălesc de zeci de ani propagandistii modului de viață american, a fost lăsată în părăsire. Aceasta se datorează în mare parte faptului că lucrările ar fi dus la scăderea prețului curentului electric cu 35%, ceea ce ar determina trustririle producătoare de curent să frâneze mersul construcției.

În condițiile capitalismului, dezvoltarea tehnicii se lovește ca de o piedică de netrecut de interesele egoiste ale monopolurilor ce se concurează, de lipsa unui plan și de anarhia în producție. Senatorii americani Vandenberg și Mac Mahon au declarat cu cinism: „Apariția energiei atomice ca o sursă eficientă de energie at

duce la aceea că acțiunile tuturor companiilor feroviare și carbonifere s'ar prăbuși, companiile de asigurare ar da faliment, și toate acestea ar provoca un haos financiar”.

Iată de ce în zilele noastre, când oamenii sovietici folosesc energia atomică și energia electrică pentru a da avânt dezvoltării forțelor de producție ale U.R.S.S., necesare trecerii la comunism, când oamenii muncii din țările de democrație populară folosesc energia electrică pentru a construi socialismul, agresorii americani-englizi pun totul în slujba producerii celor mai sălbătice mijloace de distrugere, pustind Coreea și căutând să întindă părțile războiului deasupra întregii lumi. Mărețele construcții ale comunismului în U.R.S.S., precum și munca constructivă a cetățenilor din țările de democrație populară îmbărbătează pe oamenii muncii care trăiesc sub jugul imperialist în lupta lor pentru pace și progres social și îi îndeamnă să ia pildă dela popoarele lagărului socialist.

Planul de electrificare și de folosire a apelor Republicii Populare Române exprimă marea voință de pace a poporului nostru. Dornic să-și construiască o viață nouă, pe temelii noi, poporul nostru are nevoie de pace. Mărețele lucrări pe care el le întreprinde demonstrează încrederea sa fierbinte în victoria forțelor păcii asupra forțelor războiului. Oamenii muncii din țara noastră socot că forțele păcii sunt atât de puternice și vor crește și mai puternic, încât, chiar dacă imperialiștii americani ar încerca să-și pună în aplicare planurile lor criminale, aceste forțe vor fi în stare să-și împiedice a pricinii omennii distrugerii catastrofele.

Electrificarea țării noastre ducând la dezvoltarea acelor ramuri ale economiei naționale care vor ridica într-un timp scurt puterea de apărare a Patriei este o contribuție însemnată la întărirea forței materiale a lagărului păcii, în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Planul de electrificare a țării este o parte integrantă din programul partidului nostru. Acest plan a devenit cauza fiecărui comunist constructor al vieții noi cauza întregii clase muncitoare și a tărâmlui muncitor, cauza deosebită de interesantă și a intelectualilor iubitori de progres, cauza fiecărui om cu dragoste de Patrie.

Tovarășul Stalin ne învață că planurile noastre reprezintă activitatea vie și practică a milioanele de oameni ai muncii. La chemarea Comitetului Central al partidului nostru pentru înfăptuirea planului de electrificare, răspund cu înflăcăre patriotică milioane de oameni ai muncii. Ideea electrificării este o idee de o uriașă forță mobilizatoare în lupta pentru pace, pentru înflorirea Patriei, pentru socialism.

Gh. Gheorghiu-Dej

In legătură cu tratatul de pace cu Japonia

Schimb de memorandumuri între Uniunea Sovietică și Statele Unite

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite:

La 26 Octombrie a. c., consilierul Departamentului de Stat al Statelor Unite, dl. Dulles, a înmănat la New York reprezentantului U.R.S.S. în Consiliul de Securitate, I. A. Malik următorul memorandum al guvernului Statelor Unite cu privire la chestiunea tratatului de pace cu Japonia:

1) „Cele ce urmează sunt o scurtă declarație generală arătând ce fel de tratat ar fi — după părerea guvernului Statelor Unite — potrivit, pentru a se pune capăt stării de război cu Japonia. Se subliniază că această declarație nu este definitivă, că ea este făcută doar cu titlu de încercare și nu va impune guvernului Statelor Unite vreo obligație în ce privește conținutul amănunțit sau formularea oricărui viitor proiect. Se presupune că după ce se va ivi posibilitatea studierii acestui proiect, vor avea loc o serie de negocieri neoficiale, având drept scop elaborarea sa mai departe și clarificarea tuturor punctelor care la prima vedere ar părea neclare.

Statele Unite propun un asemenea tratat cu Japonia, care să pună capăt stării de război, să restabilească suveranitatea Japoniei și să reducă Japonia la participant egal în drepturi în comunitatea popoarelor libere în ce privește chestiunile concrete, tratatul va oglindi următoarele principii:

1) Părți contractante: oricare sau toate națiunile aflate în stare de război cu Japonia care se sunt gata să încheie pace pe o bază propusă sau așa cum se va decide de acord.

2) Organizația Națiunilor Unite. Se va prevedea calitatea de membru pentru Japonia.

3) Teritoriul Japonia (a) renunșă la independența Coreei; (b) va accepta tutela O.N.U., cu Statele Unite în calitate de putere administrativă, asupra insulelor Ryukyu și Bonin; (c) va accepta hotărârea ulterioară a Marii Britanii, U.R.S.S., Chinei și Statelor

Unite ale Americii cu privire la statutul insulelor Formosa, Pescadore, Sahalinul de Sud și Curile.

În cazul că nu se va adopta nicio hotărâre în decurs de un an dela intrarea în vigoare a tratatului, Adunarea Generală O.N.U. va fi aceea care va hotărâ. Se va proclama renunțarea la drepturile și interesele speciale în China.

4) Securitatea. Tratatul va prevedea că până la adoptarea unor măsuri alternative satisfăcătoare în vederea asigurării securității ca, de exemplu, asumarea de către Organizația Națiunilor Unite a unei răspunderi efective, va continua răspunderea comună a organelor japoneze, a trupelor americane și eventual și a altor trupe pentru menținerea păcii internaționale și a securității în regiunea Japoniei.

5) Prevederi politice și comerciale. Japonia va consimți să ia parte la tratatele multilaterale asupra națiunilor și pescărilor. Tratatul bilateral dinaintea de război ar putea fi reînnoite pe bază de comun acord. Până la încheierea unor noi tratate comerciale, Japonia va accepta, cu excepțiile firești, regimul națiuni lor celor mai favorizate.

6) Pretenții. Toate părțile contractante vor renunța la pretențiile care decurg din acțiunile de război, ce au avut loc până la 2 Septembrie 1945, cu următoarele excepții: a) puterile aliate își vor menține ca regulă generală proprietatea japoneză în limitele teritoriului lor; b) Japonia va restitui proprietatea aliată sau, dacă va fi imposibil să o restituie în bună stare, va acorda o sumă în yen pentru compensarea procentelor valorii pierdute stabilită de comun acord.

7) Litigii. Litigiile privind pretențiile vor fi reglementate de un tribunal neutru special care trebuie să fie creat de către președintele Tribunalului Internațional Alte litigii vor fi referite sau spre reglementarea lor pe cale diplomatică sau de către Tribunalul Internațional”.

La 20 Noembrie, I. A. Malik

a remis dl-ului Dulles, în numele Guvernului Sovietic, un memorandum cu următorul conținut:

MEMORANDUM. „La 26 Octombrie, dl. Dulles, în cadrul unei întrevederi avute cu I. A. Malik, a remis un memorandum în chestiunea tratatului de pace cu Japonia, conținând o scurtă declarație generală în legătură cu felul tratatului care după părerea guvernului U. S. A., ar fi potrivit pentru a se pune capăt stării de război cu Japonia.

În legătură cu acest Guvern Sovietic ar dori să obțină unele lămuriri asupra anumitor puncte din acest memorandum.

1) Se știe că Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, China, U. R. S. S. și o serie de alte state care au semnat la 1 Ianuarie 1946 la Washington de clarifica Națiunilor Unite, și-au luat angajamentul să nu încheie pace separată cu statele inamice. Având în vedere angajamentul mai sus menționat este de dorit să se dea o explicație dacă este vorba de încheierea unui tratat de pace cu Japonia, ale cărui părți contractante să fie Statele Unite, Marea Britanie, China și U.R.S.S., în numele cărora au fost semnate condițiile capitulării Japoniei, precum și oricare țară care a luat parte activă la războiul împotriva Japoniei, sau dacă se admite posibilitatea încheierii unui tratat de pace separat cu Japonia cu participarea numai a unora dintre puterile mai sus menționate.

2) Declarația dela Cairo, deja 1 Decembrie 1943, semnată de Statele Unite, Marea Britanie și China și declarația dela Potsdam, din 26 Iunie 1945, semnată de către aceleași țări, cărora a și aderat și Uniunea Sovietică, au rezolvat problema restituirii către China a insulelor Formosa și Pescadore. Tot astfel, prin acordul dela Yalta, din 11 Februarie 1945, semnat de Statele Unite, Marea Britanie și U.R.S.S., a fost soluționată chestiunea restituirii către U.R.S.S. a părții de Sud a insulei Sahalin și a insulelor din vecinătatea ei precum și cu privire la transferarea către U.R.S.S. a insulelor Curile.

Având în vedere existența acordurilor mai sus menționate, cum trebuie înțeleasă propunerea, din memorandum și anume de a se supune chestiunea privitoare la statutul Formosel, insulelor Pescadore, Sahalinul de Sud și insulelor Curile, unei noi hotărâri a Statelor Unite, Marii Britanii, Chinei și U.R.S.S., iar în cazul că susmenționatele state nu vor ajunge în decurs de un an la un acord — hotărârii Adunării Generale a O. N. U.

3) Nici declarația dela Cairo și nici declarația dela Potsdam nu prevăd că insulele Ryukyu și Bonin trebuie scoase de sub suveranitatea Japoniei. Statele care au semnat aceste declarații au afirmat că „nu se gândesc în niciun fel la expansiunea teritorială”. În legătură cu aceasta se înțelege că pe ce se bazează propunerea din memorandum privitoare la transferarea insulelor Ryukyu și Bonin sub tutela O. N. U., cu Statele Unite în calitate de putere administrativă?

4) Este îndeobște cunoscut că poporul japonez este interesat în cel mai înalt grad în chestiunea de a se ști dacă trupele de ocupație vor rămâne în Japonia după încheierea tratatului de pace, cu atât mai mult cu cât declarația dela Potsdam (punctul 12) prevede că trupele de ocupație vor fi retrase din Japonia. În legătură cu aceasta, Guvernul Sovietic ar dori să știe dacă tratatul de pace cu Japonia trebuie să prevadă termenii precisi pentru retragerea trupelor de ocupație de pe teritoriul ei, așa cum se prevede în tratatele de pace încheiate deja cu alte state.

5) Hotărârea din 19 Iulie 1947, luată de comun acord de către statele membre ale comisiei pentru Extremul Orient, din inițiativa Statelor Unite, prevede că Japonia nu va dispune de armată, marină militară și forțe militare aeriene. Cu toate acestea, în memorandumul care expune poziția Statelor Unite în ce privește securitatea în regiunea Japoniei, este vorba despre „Răspunderea comună a organelor japoneze, a trupelor americane și eventual a altor trupe pentru menținerea

păcii internaționale și a securității în regiunea Japoniei”. Având în vedere că memorandumul prevede „răspunderea comună” susmenționată pentru menținerea păcii internaționale și a securității în regiunea Japoniei, Guvernul Sovietic ar dori să obțină lămuriri asupra următoarelor două chestiuni:

În primul rând, în condițiile „răspunderii comune” susmenționate se presupune oare creșterea unor forțe armate japoneze, adică a unei armate japoneze, a unei marine militare și a unor forțe militare aeriene japoneze, precum și a statelor majore japoneze co-respundătoare?

În al doilea rând, dacă „răspunderea comună” mai susmenționată înseamnă că după încheierea tratatului de pace cu Japonia vor fi menținute pe teritoriul Japoniei baze militare navale și aeriene americane.

6) Memorandumul nu spune nimic în legătură cu necesitatea asigurării pentru poporul japonez a posibilității de a desvolta liber economia sa de pace.

Guvernul Sovietic ar dori să obțină lămuriri dacă se intenționează să se includă în tratat prevederi referitoare la anularea oricăror restricții în ce privește dezvoltarea economiei de pace japoneze și la acordarea către Japonia a accesului la resursele de materii prime precum și la participarea pe bază de egalitate la comerțul mondial. Intrucât este cu totul limpede că în chestiunea tratatului de pace cu Japonia un deosebit interes îl poartă China, tocmai ea fiind aceea care a suferit ani de-a rândul agresiunea din partea militarilor japonezi, Guvernul Sovietic ar dori să știe ce se face pentru a se cunoaște punctul de vedere al guvernului R. P. Chineze în această chestiune.

Este de la sine înțeles că pot fi necesare explicații asupra unor chestiuni sau altele, care s'ar putea ivi în special după ce va fi cunoscută poziția altor state față de memorandumul Statelor Unite”.

Dl. Dulles a declarat că la întrebările cuprinse în memorandum se va da un răspuns scris.

Delegația R. P. Chineze la ședințele Consiliului de Securitate a sosit la New-York

NEW-YORK, 25 (Agerpres). — TASS transmite:

Delegația Republicii Populare Chineze a sosit la New York spre a participa la ședințele Consiliului de Securitate în cadrul cărora se va discuta chestiunea agresiunii americane împotriva Taiwanului.

La aeroport, delegația a fost întâmpinată de I. A. Malik, reprezentant permanent al Uniunii Sovietice în Consiliul de Securitate și de reprezentanții diplomației ai țărilor de democrație populară.

Evenimentele din Coreea

24 (Agerpres). — TASS transmite:

În comunicatul Inaltului Comandament al Armatei Populare a R.P.D. Coreene din ziua de 23 Noembrie se arată că unitățile Armatei Populare au dus lupte împotriva trupelor americane și sud-coreene în toate sectoarele frontului.

FRANCE PRESSE, unități de partizani din regiunea paralelei 38° au ajuns la 42 km de Seul. Un grup de partizani a ocupat, în cursul ultimelor 24 de ore localitatea Kapyong și și-a continuat înaintarea până la Chongpyongni. Un alt grup de partizani a ocupat localitatea Chorwon, situată la Nord de paralela 38°, la 80 km. Nord de Seul.

Sub presiunea opiniei publice Guvernul iranian nevoit să oprească retransmiterea „Vocii Americii” și „B. B. C.”

TEHERAN 24 (Agerpres). — După cum anunță Agenția UNITED PRESS, Bahram Shahrokh, directorul serviciului de presă și propagandă al guvernului iranian, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că guvernul iranian a hotărât să oprească retransmiterea în limba persană a programelor posturilor de radio „Vocia Americii” și „B.B.C.” (Radio Londra).

Correspondentul Agenției UNITED PRESS arată că după cum s'a anunțat oficial, guvernul iranian a luat această măsură în urma faptului că opinia publică iraniană este împotriva acestor programe.

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!”

București, Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești.

Nr. 47 (107) Vineri 24 Noembrie 1950

AL DOILEA CONGRES MONDIAL AL PARTIZANILOR PACII

Manifest către popoarele lumii
Apel către Organizația Națiunilor Unite
Rezoluție în chestiunea victimelor represiviunilor.

GH. GHEORGHIU-DEJ Planul de electrificare a Republicii Populare Române.

IGNACIO GALLEG0 Franchiștii și toiștii! — șacali din aceiași haită.

JAN MAREK Note politice.

Informații

De vânzare la magazinele „Librăria Noastră” și la toate chioșcurile. Lei 8

Procesul unei bande de spioni americani în R. D. Germană

BERLIN, 24 (Agerpres). — TASS transmite:

Tribunalul militar al trupelor sovietice de ocupație din Germania a judecat recent procesul unui grup de spioni americani care au dus o activitate subversivă în Republica Democrată Germană.

Acest grup este alcătuit din Nebelung Ludwig — fost nazist și membru al detașamentelor SS care a locuit înainte de arestare la Leipzig; Schwenzitzki Georg — fost fascist și membru al detașamentelor SS care a locuit la Herberg; Aue Franz — fost membru al unei organizații fasciste care a locuit înainte de a fi arestat la Ehrfurt și care a lucrat ca funcționar de birou la ministerul economiei naționale din landul Turingia; Schücker Wilhelm — funcționar la departamentul agricol al districtului

Weimar; Kuegler Karl — inspector la administrația întreprinderilor comerciale din Halle, fost membru al partidului fascist; Bosdorf Helmut — ajutor mecanic la cinematograful „Elsterbrand” din Herberg; Schretter Liselotte — fostă membră a partidului fascist care a locuit în satul Niedergebire (regiunea Kordheisen); Schoenfelder Hildegard — funcționar la firma electrotehnică „Gustav Schortman” din Leipzig.

În cursul procesului acuzații au recunoscut că au fost cu toții membri ai organizației de spionaj creată de serviciul de spionaj american, că au cules și au transmis autorităților americane informații asupra trupelor sovietice de ocupație din Germania și au dus o activitate subversivă în Republica Democrată Germană, activitatea subversivă a spio-

nilor demascați era condusă direct și sub supravegherea de serviciul secret american prin intermediul căpitanului Hartmann, ofițer din acest serviciu.

Toți acuzații și-au recunoscut pe deplin vinovăția. Activitatea criminală a membrilor acestei organizații de spionaj a fost confirmată prin numeroase documente care au fost găsite în momentul arestării lor și printre care se aflau informații asupra dispozitivului trupelor sovietice, precum și instrucțiuni și alte materiale cu caracter de spionaj.

Tribunalul militar a condamnat pe Nebelung Ludwig, Schwenzitzki Georg, Aue Franz, Schücker Wilhelm, Kuegler Karl, la moarte prin împușcare, pe Bosdorf Helmut la 25 ani închisoare; pe Schretter Liselotte și Schoenfelder Hildegard la 15 ani închisoare fiecare.

Din țările de democrație populară

R. P. CHINEZA

Ziarul „Takung Pao” anunță că peste 90% din întreprinderile industriei grele și-au reluat activitatea, 98% din întreprinderile industriei de construcții și-au reluat deosebita activitatea. Uzinele sunt echipate cu mașini noi. În urma creșterii continue a producției, condițiile de trai ale oamenilor muncii s'au îmbunătățit considerabil.

R. P. UNGARA

Mișcarea inovatorilor se extinde tot mai mult în R. P. Ungară. Datorită activității inovatorilor, în timpul primelor 9 luni ale acestui an, în R. P. Ungară au fost realizate economii în valoare de 510.161.499 forinți. În cursul acestui an au fost distribuite inovatorilor premii în valoare de 15.221.068 forinți.

REPUBLICA CEHOSLOVACA

La 14 Noembrie în ședința Consiliului de Miniștri al R. Cehoslovace, ministrul Comerțului exterior, Gregor, a făcut o comunicare cu privire la acordul economic pe cinci ani, semnat recent între Uniunea Sovietică și R. Cehoslovacă. „Acest acord — a spus ministrul — va grăbi restabilirea și dezvoltarea întregii economii naționale a țării noastre”.

R. P. ALBANIA

În R. P. Albania sunt în curs de terminare lucrările de asanare a terenurilor mlaștinose din regiunea lacului Malic. Ca rezultat al acestor lucrări, Albania va dispune de 4.500 hectare de noi terenuri fertile. Anul acesta vor fi însemnate 2.000 hectare terenuri asanate.

REPUBLICA CROAȚIA

Industria cehoslovacă a îndeplinit planul pe primele 10 luni ale anului 1950 în proporție de 102,3 la sută. Volumul global al producției industriale a crescut în

REPUBLICA IUGOSLAVA

În R. P. Albania sunt în curs de terminare lucrările de asanare a terenurilor mlaștinose din regiunea lacului Malic. Ca rezultat al acestor lucrări, Albania va dispune de 4.500 hectare de noi terenuri fertile. Anul acesta vor fi însemnate 2.000 hectare terenuri asanate.

PE SCURT

● 12 activiști sindicali au fost condamnați în Cipru pentru „vina” de a fi participat la un meeting pentru pace, organizat în semn de protest împotriva ancorării în portul cipriot. Fa-magusta a unor unități navale americane. În drum spre închisoare, cei 12 patroli au fost salutați de populația orașului Famagusta, care i-a aclamat strigând „Trăiască pacea”.

● După doi ani și jumătate de atacuri înverșinate împotriva Armatei Populare Malayeze, situația trupelor colonialiste britanice din Malaya este mai rea decât oricând. În legătură cu aceasta comandantul trupelor britanice din Malaya, generalul Harold Briggs, a plecat la Londra

● În prima jumătate a lunii Noembrie, numărul șomerilor din Germania Occidentală a crescut cu 47.741 oameni.

● Pentru a cere trimiterea urgentă de noi trupe și armament în Malaya.

● Numeroase consilii municipale din Italia se opun lămuririi industriei metalurgice și de construcții de mașini care are în prezent loc în Italia marshallizată. La Milano a avut loc o conferință la care au luat parte în primul rând Venetia, Livorno, Reggio-Emilia, Brescia, Spezia și Savona și din alte orașe ale căror întreprinderi sunt amenințate cu lichidarea. În numele locuitorilor acestor orașe, primarii au adoptat o rezoluție, cerând să se ia de urgență măsurile necesare pentru funcționarea normală a întreprinderilor industriale.